

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - OKTOBER 2012 - LETNIK 12

poštmina plačana pri pošti Žetale

Številka 46, oktober 2012

JU - HU, SPET SMO TU!

September je čas, ki diši po mokrem listju, svežem sadju, novih igralnicah, upanjih in pričakovanjih. Je čas, ko pogledujemo v nebo in se nasmihamo zadnjim poletnim pozdravom sonca.

Prvi septembrski dnevi pa prinašajo tudi veliko stresa, strahu pred spremembami in neznanim. Otroci v tem mesecu prvič prestopijo prag vrtca, nekateri prvič preživijo nekaj ur brez staršev in so prvič v večji družbi vrstnikov. Starši so priča veliki prelomnici v otrokovem življenju, ki bo nedvomno vplivala na njegov razvoj. Začnejo se postavljati vprašanja, porajati dvomi, načenjajo nas skrbi. Vse to je normalno, vsak začetek je težak, posebej če je to začetek vašega največjega zaklada – otroka. A ne pozabite, da se vsi zaposleni v vrtcu zavedamo teh sprememb, jim znamo stopiti nasproti in poskrbimo, da se otroci v tem procesu počutijo varno in sprejeto.

Tudi naši otroci so se po daljših ali krajših, takšnih in drugačnih počitnicah ponovno vrnili v vrtec, nekateri pa tudi na novo vstopili vanj. Pričakale so jih preurejene igralnice, igrače, večina že znanih in nekaj tudi novih prijateljev, igrišče... Ker smo vse to v prvih dneh le bežno pregledali, preizkusili in potočili tudi kakšno

solzo, pa sedaj že drvimo novim dogodivščinam naproti!

Tako so otroci že osvojili osnovna pravila v skupini, se med seboj spoznali, pridobili nove prijateljske vezi, se igrali različne socialne igre, veliko prepevali, risali, izdelovali, bivali v naravi... Tudi najmlajši otroci so že sprejeli novo okolje, igralnico, igrače, vzgojiteljice ter se navadili na ritem in življenje v vrtcu.

Prestopili smo že v nov letni čas in jesen pozdravili z delavnicami na terasi vrtca. Iz jesenskih pridelkov smo izdelali tetko Jesen, se igrali z bučami, jih kotalili, primerjali po velikosti, jih »trebili«, ličkali koruzo ter luščili fižol. Iz semen smo naredili zanimive mozaike, ropotuljice... Delavnice smo zaključili ob petju jesenskih pesmi, rajanju in sladkanjem s čokoladnimi ježki.

Otroci so lahko v vrtec prinašali različne jesenske pridelke, katerih se je nabralo toliko, da smo si naredili nov kotiček. Poimenovali smo ga tržnica, saj otroci v njem te pridelke prodajajo, tehtajo, preštevajo, razvrščajo... Kotiček je lepo zaživel, saj otroci v njem vsak dan preživijo veliko časa kot kupci oziroma prodajalci.

Verjamemo, da so si otroci iz vseh treh igralnic v tem uvajalnem obdobju ustvarili ugodno, sproščujoče okolje in klimo za prihajajoče mesece.

Vodja vrtca
Simona Krčar

DOBER DAN!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE Žetale.

Minilo je lepo število vročih, sušnih dni, malo osvežitev, nekaj pogovorov o slabi letini, a vse je v minevanju. Grozdje je dozorelo pod pritiskom suše, jablane so polne drobnih sadežev, kdo jih bo pobral? Ostale bodo na tleh kot naravno gnojilo. Kdo ve, če bi jih pobrali ljudje, ki so na lestvici revežev, saj vsepovsod pišejo in govorijo, koliko ljudi nima dovolj denarja, da bi si nabavili osnovne življenjske potrebščine.

Pa saj ni tako hudo, živimo v času barvne čarobnosti, narava je razkošna, še največji umetnik ji ni kos. Živeti je treba optimistično, čeprav je zelo zaživela tista zgodba o prstih leve ali desne roke, ko govori palec svojo zgodbo, kazalec jo nadaljuje in tako naprej.

Kako se imamo v naših Žetalah?

V vrtcu je živahno, igrala zasedena, smeha dovolj, sprehodov v lepo jesensko naravo tudi; sosedova stavba – hiša učenosti – je tudi živahna. Učenci sprejemajo znanje in se pripravljajo na prihodnost. Kmetje so pospravili skromnejše letne pridelke, preorali njive in posejali žita za tisti hrustljavi, v kmečki peči pečen kruh. Gobarji so se letos veselili, bilo je obilno gobje leto, le tiste rumene lisičke se niso bohotile po jasad, kostanji so se primerno odebelili, tudi gozdne živali in ptiči so nasilnejši. Tako je tudi v slovenski politiki, mnogo prerekanja, malo sporazumov; le kam vodijo misli tiste, ki nam krojijo boljši jutri?

Dnevi tečejo v letopis, tudi izgradnja mostu v Dobrini bo zapisana v kroniko; lepo bo, ko bo vse urejeno. Zopet ena lepa pridobitev za nas, most pa je itak simbol povezovanja ljudi v dobre občane.

Člani Uredniškega odbora Žetalskih novic vam ponujamo v branje 46. številko, v kateri je zapisano delo društev, organizacij, občinske uprave in še marsikaj, kar je vredno prebrati. Lepo in zanimivo pa bo srečanje ob 13. prazniku OBČINE Žetale in 22. kostanjevem pikniku. Ob dobro pečenih kostanjih vam naj tekne sladek mošt, dobra volja in prijetna glasba naj vas utrdita za tisti mračni čas, ki ga prinašata listopad in gruden.

Prijetno praznovanje ob občinskem prazniku, zdravja in zadovoljstva do izida naslednje številke Ž.N.

Vam želimo člani Uredništva in odgovorna urednica
M.K.

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale

Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale

Odgovorna urednica: Marija Krušič

Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN

Lektorica: Mojca Kopše

Fotografije na naslovnici: JOŽICA BER, TONI BUTOLEN, KRISTINA BUKŠEK

Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.

Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS

štev.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001

vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

Občanke, občani vabljeni v sodelovanju s prispevki, na elektronski naslov: urednistvozetale@gmail.com.

Sprehod po vsebini

Dober dan	3
Županov uvodnik	4
Novice iz občinske uprave	5
Prometna varnost	6-9
Iz naših krajev	9-27
V spomin	27-29

V DRŽAVI NIČ NOVEGA

Če smo v začetku polletja ugotavljali, da se za razliko od nekaterih drugih držav pri nas kriza še pogloblja, v tem trenutku ni nič drugače.

Negativna gospodarska rast se nadaljuje, bonite državi še vedno padajo in obetajo se novi varčevalni ukrepi. Ravno o varčevalnih ukrepih je največ razprave. Ni namreč enotnega mnenja, ne med strokovnjaki, še manj med politikami, ali je pot reševanja krize samo z varčevanjem sploh smiselna. Manjšemu številu zaposlenih in manjšim plačam sledi manjša poraba, tej pa manjša proizvodnja in vse se vrti v nasprotno smer od zelene. Ni čudno torej, da vse več vplivnih svetovnih ekonomistov opozarja na nepravilno pot v reševanju krize.

Resnici na ljubo je treba povedati, da ni način, na katerega naša država pristopa k reševanju krize, nič drugačen od splošne evropske strategije.

Posebno je le to, da se naši politiki ne morejo dogovoriti za vsaj približno enoten pristop. Za naše politične stranke še vedno velja, da je nek predlog dober, če ga predlagamo mi, in zanič, če ga predlaga konkurenčna stranka, pa četudi po enem letu predlaga tisto, kar smo mi predlagali lani. Vidni ekonomist dr. Mrak je celo izjavil, da je Slovenija edina država, ki ji bonitetna ocena pada izključno zaradi politike.

Vse to seveda ne vpliva negativno samo na državljanje, temveč tudi na občine. V zadnjih treh letih smo zgubili približno 300.000 evrov sredstev na račun zmanjšane primerne porabe in zmanjšanja investicijskih sredstev, ki občini pripadajo na osnovi zakona. Potem so tu še projekti, s katerimi se javljamo na razpise. V splošnem pomanjkanju investicijskih sredstev občine prijavljajo vse več projektov, razpisana sredstva pa so vedno manjša. Država pa v želji, da bi odobrila čim več projektov, daje prednost občinam, ki lahko zagotovijo večji delež lastnih sredstev. Na skladen regionalni razvoj so pozabili vsi. Spet se je torej potrdilo staro pravilo, da so v vsaki krizi najbolj prizadeti najšibkejši.

V takšni situaciji je investicij v občinah vse manj in naša ni nobena izjema. Pozitivno je, da se je vendarle začela investicija v Dobrini, ki je vredna 600.000 evrov in za katero smo si prizadevali deset let. Investicija teče sicer počasi tudi zato, da bo končna situacija plačljiva

v prihodnjem letu. Rok za dokončanje del je konec novembra.

V tem trenutku sta se začeli investiciji v dva odseka javnih poti, ki bosta dokončani v začetku novembra. Finančno smo dokončali vrtec, saj je približno 86.000 evrov zapadlo v plačilo šele v letošnjem roku. Prav tako smo poravnali nekatere zapadle obveznosti iz cestnega programa.

Na žalost, tako kot nobena občina Spodnjega Podravja, tudi mi nismo bili uspešni na razpisu »Razvoj podeželja, Ukrep 322«. Na rezultate za »Ukrep 323«, kjer smo ravno tako prijavili dva projekta, pa še čakamo. Ravno tako čakamo še končno soglasje k predlogu Občinskega prostorskega načrta, čeprav so roki že zdavnaj potekli. Tudi na tem področju se ni spremenilo nič, čeprav so bile dane obljube, da se bodo zakonsko določeni roki s strani države začeli spoštovati. Kakšna država smo pravzaprav, če se država sama ne drži zakonov, ki jih je sama sprejela?

Sicer pa je na srečo vsaj izjemno sušno in vroče poletje minilo brez večjih naravnih ujm, tako da jesen kljub vsemu ni preveč skopa s prigaranimi darovi narave.

Kljub krizi smo se odločili, da tudi letos proslavimo občinski praznik, ker menimo, da se moramo tudi v takšnih časih družiti in vsaj malo sprostiti.

Tradicionalne občinske prireditve so, po zaslugi prizadevnih društev, v polnem teku in dobro obiskane. Vabim vas, da se tudi osrednjih prireditev udeležite v čim večjem številu.

Vsem občankam in občanom iskreno čestitam ob 13. prazniku Občine Žetale.

Vaš župan

Spoštovani!

**Vljudno Vas vabim
na osrednjo prireditev ob**

13. OBČINSKEM PRAZNIKU Občine Žetale

**v soboto, 20. oktobra 2012
ob 16. uri, na prireditvenem
prostoru na igrišču OŠ Žetale**

- kulturni program
- slavnostni nagovor župana
- podelitev občinskih priznanj
- družabno srečanje

**Župan Občine Žetale
Anton Butolen**

13. občinski praznik in 22.kostanjev piknik

V začetku meseca septembra 2012 se je sestel Organizacijski odbor za pripravo 13. praznika Občine Žetale in 22. kostanjevega piknika. Organizacijski odbor je na podlagi predlogov društev sestavil pešter program prireditev, ki so se začele v drugi polovici meseca septembra in bodo zaključene v nedeljo, 21. oktobra. Organizatorji prireditev so Občina in društva, ki delujejo na območju občine Žetale. Najobširnejše so športne prireditve, ki jih organizira Športno društvo RIM v naslednjih panogah: namizni tenis, odbojka, košarka, streljanje z zračno puško in

vlečenje vrvi. Strojni krožek Žetalanec je organizator gozdarskega tekmovanja za naziv Žetalska grčica in Žetalska grča. Lovska družina Žetale bo pripravila polharijo in srečanje občanov pri Lovski koči Tisovec. Društvo podeželskih žena Žetale pripravlja kulinarčno razstavo. Prireditve pripravljajo tudi ostala društva in organizacije. Program prireditev je bil dostavljen vsem gospodinjom v Občini Žetale. V petek, 19. oktobra 2012, bo osrednja prireditev ob 200-letnici šolstva v Žetalah. Zvečer bo društveni večer, na katerem se bodo podelili

pokali in priznanja najboljšim in športnih prireditvah. Osrednja prireditev ob 13. prazniku občine Žetale bo v soboto, 20. oktobra 2012, v prireditvenem šotoru na igrišču pri Osnovni šoli Žetale. Pred osrednjo prireditvijo bo slavnostna seja Občinskega sveta in otvoritev razstav v avli Osnovne šole Žetale. Zaključek prireditev bo v nedeljo, 21. oktobra 2012, ko bo najprej maša v župnijski cerkvi, zatem ob 11. uri srečanje starejših občanov in ob 13. srečanje frajtonerjev. Zaključek praznovanja bo ob 18. uri.

Rekonstrukcija občinskih cest JP 741651 Stopnica-Grabe in JP 741211 Jesenica-Ložec

V četrtek, 13. septembra, je bila podpisana pogodba z izvajalcem del, podjetjem EM-GRAD d.o.o. za rekonstrukcijo občinskih cest JP 741211 Jesenica-Ložec v dolžini

400 m in JP 741651 Stopnica-Grabe v dolžini 574 m. Izvajalec del je bil izbran na javnem razpisu kot najugodnejši ponudnik. Vrednost predvidenih del na rekonstrukciji

navedenih cest z DDV znaša 143.881,04 EUR. Predvideno je, da bodo dela pri rekonstrukciji cest zaključena do 30.10.2012.

Izgradnja mostu čez potok Rogatnica v Dobrini

V poletnih mesecih se je pričela izvedba investicije »Izgradnja mostu čez potok Rogatnica«. Investitor projekta »Izgradnja mostu ez potok Rogatnica« je Direkcija R Slovenije za ceste. Predvideno je, da bodo dela,

ki obsegajo izgradnjo novega mostu, pločnika in javne razsvetljave, zaključena do konca novembra 2012. V okolici mostu bo urejena tudi struga potoka Rogatnica.

Z izgradnjo novega mostu čez potok Rogatnica se bo bistveno izboljšala prometna varnost na tem delu regionalne ceste R-3, odsek 6260 Kozminci-Žetale-Rogatec.

11. Redna seja Občinskega sveta Občine Žetale

V sejni sobi Občine Žetale je v ponedeljek, 1. oktobra 2012, potekala 11. redna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Svetniki so najprej potrdili zapisnik 10. redne seje Občinskega sveta.

Zatem so obravnavali Aneks k pogodbi o ustanovitvi konzorcija za zagotovitev finančnih sredstev za nabavo avtobusa za odvzem krvi. Svetniki predloga aneksa niso potrdili z argumentacijo, da je za odvzem krvi dobro poskrbljeno na transfuzijskem oddelku Splošne

bolnišnice Ptuj. Zatem so svetniki sprejeli dva sklepa o izvzemu zemljišč iz splošne rabe v naseljih Žetale in Nadole. Osrednja točka dnevnega reda je bila obravnava in sprejem predlogov za podelitev priznanj Občine Žetale za leto 2012. Po izčrpnih razpravi je bilo odločeno, da Zlato plaketo Občine Žetale prejme Osnovna šola Žetale. Priznanja Občine Žetale pa prejmejo Moški pevski zbor KD Žetale ob 5-letnici delovanja zbora, Herman Stres za dolgoletno delo v Lovski družini Že-

tale ter ekipi Žetalskih grčic in Žetalskih cepinov za dosežene uspehe na državnih tekmovanjih v sekaških disciplinah lastnikov gozdom.

Na koncu seje so sledile informacije, pobude in vprašanja. Pred zaključkom seje je župan posredoval povabilo k udeležbi na prireditvah ob 13. prazniku Občine Žetale in 22. kostanjevem pikniku.

Jože Krivec

JESEN IN ZIMA V CESTNEM PROMETU

Prihaja jesen, ki jo označujejo dež, megla, slabša vidljivost in prve poledice. Zaradi navedenih razmer je potrebno v jesenskem času voziti še posebej previdno, saj se vozniki v poletnih mesecih, ko so vozne razmere ugodnejše, v pogledu varnosti "polenimo". Vendar pa samo previdnejša vožnja ne zadošča, če k vsemu temu ne vključimo ustrezne pravilne opreme vozila, katero je potrebno pred pričetkom jesenskih vremenskih razmer temeljito preveriti.

Ko se bo jesen prevesila v zimo, nam bo zagotovo postregla z mrazom, ledom in snegom. Glede na spremenjene vremenske razmere moramo udeleženci v prometu, predvsem vozniki motornih vozil, računati na možnost hitre spremembe vozniških razmer. Ob spremenjenih vozniških razmerah je temeljni pogoj za varno udeležbo v prometu ustrezna zimska oprema motornega, pa tudi priklopnega vozila, za kar moramo pravočasno poskrbeti.

Zakonodaja določa, da morajo biti motorna vozila pozimi in v zimskih razmerah opremljena s predpisano zimsko opremo in da morajo imeti vozila na cestah v Republiki Sloveniji med 15. novembrom in 15. marcem naslednjega leta (pozimi) in tedaj, ko se ob sneženju sneg opri-

jema vozišča ali je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledna deska) ali poledenelo (poledica), predpisano zimsko opremo.

V skladu z odredbo o omejitvi prometa na cestah v Republiki Sloveniji je na cestah v Republiki Sloveniji, na katerih so zimske razmere, prepovedana vožnja za tovorna vozila s priklopnimi vozili, za vozila, ki prevažajo nevarno blago, in za izredne prevoze.

Za zimsko opremo motornih vozil šteje:

1. Pri dvoslednih motornih vozilih, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg, in priklopnih vozilih, ki jih vlečejo:

- zimske pnevmatike na vseh kolesih ali

- poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za zadnjo os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os.

Pogoji za uporabo snežnih verig so izpolnjeni takrat, ko je na vozišču toliko snega, da pnevmatika med vožnjo ne pride v stik s površino vozišča (za pnevmatiko ostaja snežena sled).

2. Pri dvoslednih motornih vozilih, katerih največja dovoljena masa pre-

sega 3.500 kg, in priklopnih vozilih, ki jih vlečejo:

- zimske pnevmatike najmanj na pogonskih kolesih ali

- poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za zadnjo os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os. Poleg tega morajo imeti ta vozila v opremi še lopato.

3. Kanali dezena pnevmatik, ki štejejo v zimsko opremo, morajo biti globoki najmanj 3 mm.

4. Zimske pnevmatike so tiste pnevmatike, ki imajo na boku proizvajalčevo oznako "M+S".

5. Ne glede na prej navedene pogoje štejejo za zimsko opremo vozil, ki so v prometu v priobalnem področju Slovenije, poletne pnevmatike. Priobalno področje je območje, ki ga omejuje obala Jadranskega morja, meja z R Italijo, meja z R Hrvaško.

6. Pnevmatike na vozilih z največjo dovoljeno maso do vključno 3.500 kg, ki dosegajo hitrost nad 40 km/h, morajo biti enake velikosti, vrste (poletne, zimske, terenske) in zgradbe (radialne, diagonalne), na isti osi pa tudi iste nosilnosti, hitrostnega razreda ter istega proizvajalca in dezena (vzorec tekalne površine).

Zimske pnevmatike so lahko za največ dva razreda nižjega hitrostnega razreda, kot ga zahteva konstrukcijsko določena najvišja hitrost vozila.

Policisti pri nadzoru cestnega prometa preverjajo tudi opremljenost vozil s predpisano zimsko opremo.

Nasveti voznikom

Priprava motornega vozila na zimo naj zajema tudi pregled drugih naprav in opreme vozila. Poleg pnevmatik, zavor, krmilnega mehanizma in luči je tu še vrsta drugih naprav, ki jih mora uporabnik vozila občasno, pred zimo pa pravočasno in skrbno preveriti:

- akumulator - pregledati, očistiti in namazati je treba kableske priključke ter preveriti stanje elektrolita v celicah;

- hladilni sistem - preveriti je potrebno gostoto in raven hladilne tekočine;

- sistem za dovod zraka v vozilo - priporočljivo je preveriti, ali se v sistemu nahajajo tujki (smeti ali posušeno listje);

- olje v motorju - gladina olja mora vedno segati med obe oznaki (max - min) na merilni palici;

- sistem za močenje vetrobranskega stekla - preveriti je treba količino vode v posodi ter ji dodati zadostno količino sredstva proti zmrzovanju;

- metlice brisalcev - preveriti njihovo izrabljenost in jih po potrebi zamenjati;

- klinasti jermen - preveriti je treba stanje in napetost jermena, ki zagotavlja vrtenje alternatorja, črpalke hladilne tekočine in drugih naprav;

- sistem za dovod goriva - pri vozilih z dizel motorjem je priporočljivo pregledati in po potrebi

očistiti filter za gorivo;

- tesnila vrat - če jih bomo občasno namazali z glicerinom, v mrzlih dneh kljub mokroti vrata ne bodo primrznila;

- ključavnice na vratih in pokrovu prtljažnika - občasen vbrizg WD 40 ali podobnega penetrirajočega antikoroziivnega sredstva bo preprečil pomrznjenje ključavnice.

Priporočila za vožnjo v zimskih razmerah in pozimi

- hitrost vozila zmanjšajmo in jo prilagodimo razmeram ter stanju vozišča,

- povečajmo varnostno razdaljo med našim vozilom in vozilom, ki vozi pred nami,

- zavirajmo narahlo in po potrebi postopno, z večkratnim pritiskom na stopalko,

- ne spreminjajmo smeri vožnje sunkovito, saj lahko vsako tako ravnanje povzroči zanašanje vozila. Podobno velja tudi za sunkovito speljevanje,

- zelo pomembna je izbira pravilnega prestavnega razmerja, ker lahko premajhna moč na pogonskih

kolesih zmanjša učinkovitost vođenja vozila in onemogoči potrebne popravke smeri vožnje, prevelika pa povzroči zdrs pogonskih koles in zanašanje vozila,

- vozimo čim bolj enakomerno, brez premočnega pospeševanja ali zmanjševanja hitrosti,

- posebej bodimo pozorni na izpostavljene dele ceste, kjer se pogosteje pojavlja poledica,

- računajmo z daljšim časom potovanja, zato se od doma odpravimo prej kot običajno,

- med vožnjo bodimo zbrani, predvsem pa strpni do drugih udeležencev v prometu. V takih razmerah je še posebno pomembna vozniška kultura, etika in solidarnost.

Ugodno in predvsem varno vožnjo v jesenskih in zimskih mesecih vam želimo policisti Policijske postaje Podlehnik.

Damjan BRAČIČ

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

Poročilo o delu Policijske postaje Podlehnik na območju Občine Žetale za prvo polletje 2012

1. ZNAČILNOSTI DELA POLICIJE

Tudi v letu 2012 je Policijska postaja Podlehnik svoje delo v celoti podredila doseganju prioritarnih ciljev PU Maribor in izvedbi vseh načrtovanih nalog. Delo Policijske postaje Podlehnik poteka v skladu z letnim delovnim načrtom Policijske postaje Podlehnik, ki je bil izdelan na podlagi Srednjeročnega načrta razvoja in dela policije za obdobje 2011 – 2014, usmeritev za delo policije na posameznih področjih dela v letu 2012, ocene in rezultatov dela v letu 2011 in aktualnih varnostnih razmerah z oceno varnostne problematike na območju Policijske postaje Podlehnik.

V okviru načrtovanih nalog smo v ospredje postavili izvajanje osnovnega poslanstva policije; pomagati ljudem, skrbeti za njihovo varnost in za varnost njihovega premoženja. Z odgovornim delovanjem vodstva policijske postaje in vseh zaposlenih smo policijo poskušali še bolj približati državljanom, z njimi nadgrajevati dosežen partnerski odnos in zadovoljiti njihove, v lokalnih skupnostih izražene potrebe. Skozi takšno delovanje smo lahko najbolje predstavili vrednote slovenske policije, ki se kažejo v zakonitem in strokovnem delu, spoštovanju človekovih pravic in svoboščin, poštenosti, nepristranskosti, nediskriminatornosti in odgovornosti.

Na območju Občine Žetale varnostne razmere na vseh osnovnih varnostnih področjih ocenjujemo kot dobre. V prvem polletju leta 2012 beležimo manjši upad kaznivih dejanj, prav tako pa je preiskanost kaznivih dejanj na približno enakem nivoju kot v prvem polletju leta 2011.

Zadovoljni smo tudi s stanjem na področju prometne varnosti, saj se je zmanjšalo število prometnih nesreč, njihove posledice pa so manj hude.

Na področju javnega reda in miru je stanje dobro. število kršitev se je rahlo zmanjšalo, hujših ali množičnih kršitev javnega reda in miru pa ni bilo.

Pri opravljanju nalog s področja varovanja državne meje ugotavljamo, da se je število ilegalnih prehodov glede na primerjalno obdobje zmanjšalo.

2. DELO PO POSAMEZNIH DELOVNIH PODROČJIH

2.1 TEMELJNE DEJAVNOSTI

2.1.1 PREPREČEVANJE, ODKRIVANJE IN PREISKOVANJE KRIMINALITETE

V prvem polletju leta 2012 smo policisti Policijske postaje Podlehnik na območju občine Žetale obravnavali 10 (11) dogodkov z elementi kaznivih dejanj, za katera smo podali 8 (9) kazenskih ovadb in 2 (3) poročili na Okrožno državno tožilstvo. Uspešno smo preiskali 6 (6) kaznivih dejanj, 2 kaznivi dejanji pa sta še v fazi preiskovanja.

2.1.2 VZDRŽEVANJE JAVNEGA REDA IN ZAGOTAVLJANJE SPLOŠNE VARNOSTI LJUDI IN PREMOŽENJA

Na območju občine Žetale smo v prvem polletju leta 2012 obravnavali 274 (281) kršitev predpisov, ki urejajo javni red in mir ter splošno varnost ljudi in premoženja.

Med zaznanimi kršitvami je bilo največ kršitev Zakona o tujcih 220 (209), Zakona o nadzoru državne meje 9 (9), Zakona o varstvu javnega reda in miru 15 (14), Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami 5 (5) in Zakona o orožju 25 (24).

Od skupnega števila kršitev so jih veliko večino obravnavali policisti Postaje mejne policije Gruškovje.

Na področju zagotavljanja splošne varnosti in premoženja smo na območju občine Žetale opravili 5 (4) ogledov raznih dogodkov (požari, delovne nesreče), kjer je kot posledica nastala samo premoženjska škoda. Na podlagi odredb smo opravili 6 (6) privedb različnim organom.

2.1.3 ZAGOTAVLJANJE VARNOSTI CESTNEGA PROMETA

V prvih 6. mesecih leta 2012 so se na cestah na območju občine Žetale zgodile 4 (6) prometne nesreče. Nobena oseba v teh prometnih nesrečah ni umrla, nobena ni bila hudo telesno poškodovana, lahko telesno poškodbo je utrpela 1 (1) oseba, 3 (4) osebe pa v prometnih nesrečah niso utrpeli poškodb.

2.1.3 NADZOR DRŽAVNE MEJE IN IZVAJANJE PREDPISOV O TUJCIH

V tem sklopu smo v prvem polletju 2012 obravnavali 220 kršitev Zakona o tujcih (podatki zajemajo tudi mednarodni mejni prehod Gruškovje), po Zakonu o nadzoru državne meje pa smo v polletju 2012 obravnavali 9 (9) kršitev.

Ilegalnih prehodov državne meje ni bilo.

2.2 DRUGE DEJAVNOSTI

2.2.1 V SKUPNOST USMERJENO POLICIJSKO DELO

Na podlagi usmeritev GPU, PU Maribor in lastnih načrtov dela smo tudi v letu 2012 veliko našega dela usmerjali v preventivno dejavnost v občini Žetale.

Vodja policijskega okoliša je obiskoval in opravljal razgovore z žrtvami kaznivih dejanj in preventivne raz-

govore s kršitelji povratniki iz Zakona o varstvu javnega reda in miru in kršitelji povratniki cestno prometnih predpisov.

Tako kot vsako leto smo se tudi v polletju 2012 posebej angažirali pri varovanju otrok na poti v šolo in iz šole na začetku in koncu zimskih počitnic, kjer smo vključevali vse ustanove, ki so nam pri tem delu nudile pomoč (Društvo upokojencev, Občina Žetale in SPVCP).

V prostorih Občine Žetale deluje policijska pisarna (PP). V prvih 6 mesecih letošnjega leta je PP Žetale obiskalo samo 8 (11) strank, ki so pri vodji policijskega okoliša iskale pomoč ali nasvet. Zaradi zelo majhnega obiska navedene policijske pisarne vam bomo v prihodnje poslali tudi predlog za zmanjšanje števila dni odprtja navedene pisarne.

V OŠ Žetale je bilo vsem učencem izvedeno predavanje na temo vrstniškega nasilja v šolah. Učencem 4. razreda je bilo izvedeno predavanje na temo Kolesarji v prometu z zaključnim delom opravljanja kolesarskih izpitov. Prav tako pa se je aktivno izvajal tudi preventivni projekt GPU z naslovom POLICIST LEON.

Intenzivirali smo sodelovanje z lokalnim časnikom Žetalske novice, v katerem sta dve strani namenjeni preventivnim nasvetom policistov občanom. V cilju in želji za čim boljše sodelovanje med državljanji in policijo je PU Maribor oblikovala svojo spletno stran, na kateri lahko dajete pobude in predloge za izboljšanje varnosti v lokalni skupnosti, in sicer na e-mail: pumb@policija.si ali PP Podlehnik ali na vodjo policijskega okoliša damjan.bracic@policija.si

S spoštovanjem,

Pripravil: Damjan Bračič,

Pod poletnimi vtisi v aktivno jesen

Vedno novi projekti za Turistično društvo Žetale

Člani Turističnega društva Žetale se počasi poslavljajo od aktivnega poletja in pozdravljajo nove izzive, ki jih prinaša jesen. Za njimi je kar nekaj izmenjav, ki so popestrile njihove počitniške dni; znanje, ki so ga prinesli iz tujine, pa jim je pomagalo, da so že tretjič uspešno izpeljali mladinsko izmenjavo tudi doma. Člani so v tem poletju še posebej veliko sodelovali s tujimi organizacijami. Odpotovali so na Kanarske otoke, Portugalsko, Dansko, nekaj dni so preživeli v Italiji, spet drugi so odšli v Francijo, Anglijo, Avstrijo in še kam. V začetku avgusta pa se je večina popotnikov vrnila v Haloze, vso energijo zmetala na kup in z velikimi pričakovanji začela z izvajanjem projekta, ki so ga skupaj sestavljali pol leta. Na tokratni izmenjavi je sodelovalo trideset mladih. Prišli so iz Italije, Latvije, Poljske, Islandije in Bolgarije. Organizacijo in vodenje je prvič prevzela aktivna članica TD, Vanja Vukalič. Letos so celotno izmenjavo sestavili iz štirih glavnih delavnic. Udeleženci so se vključevali v gledališko, glasbeno, likovno ali medijsko delavnico s fotografijo, vsem pa je bilo skupno vodilo, kako z ustvarjalnostjo poiskati zaposlitev. Glavne aktivnosti pod naslovom Through creativity to employment so potekale pet dni, sicer pa so izvedli še delavnico o samopromociji in konkurenčnosti PR yourself ter okroglo mizo na temo zaposlovanja mladih. Udeleženci so spoznavali svoje sposobnosti in talente, se učili novih veščin in tako pridobivali neformalne kompetence, ki jim bodo pomagale pri iskanju zaposlitve. Gostom so razkazali Ptuj in Maribor, jih odpeljali na dva pohoda, celoten projekt pa so sklenili z zaključno prireditvijo, ki je zapolnila avlo Osnovne šole Žetale. Organizatorji so obiskovalce najprej pozdravili in jih seznanili s projektom, nato pa so se udeleženci izmenjave skozi igro, glasbo in sliko predstavili kar sami. Ob koncu je sledila pogostitev in poslednja zabava, naslednji dan pa nekoliko grenko slovo, ki je obljubl-

jalo ohranjanje novih prijateljstev na daljavo.

Nepričakovano in zato še bolj grenko pa se je to poletje poslovil Stanko Skledar, dolgoletni predsednik, ustanovitelj društva in častni član TD Žetale. Nenadna vest je pretresla vse člane, saj je Stanko Skledar vsa leta stal blizu društvenemu življenju, ga sooblikoval in k njegovemu razvoju veliko pripomogel s svojim znanjem in izkušnjami. TD Žetale je v znak spoštovanja izpeljalo žalno sejo, kjer so skupaj strnili spomine in se v tišini spomnili na umrlega.

Po burnem poletju prihaja nič kaj turbna jesen. Društvo se pripravlja na sodelovanje na Občinskem prazniku Žetale in Kostanjevem pikniku. Na prireditvi bodo sodelovali s fotografijami fotografskega natečaja »Kostanj je ...«, ki trenutno poteka in v katerem sodelujejo vsi, ki jih zanima fotografija. Najboljše bodo predstavljene na razstavi v OŠ Žetale v času trajanja občinskega praznika, v soboto in nedeljo, 20. in 21. oktobra 2012, njihovi avtorji pa bodo tudi nagrajeni. Ob občinskem prazniku bodo predstavili še svoja popotovanja ob novonastalem blogu, utrinke s poletne mladinske izmenjave v Žetalah in se spomnili na pokojnega člana Stanka Skledarja. Teden pred Kostanjevim piknikom se bodo za najmlajše odvijale tudi kreativne delavnice na temo kostanjev in medgeneracijskega

sodelovanja.

Zadnje dni v oktobru bo v Žetalah prav tako zelo živahno. Pod vodstvom Sabine Intiher, članice TD Žetale, bo ekipa sodelovala v projektu 72 ur. Gre za tridnevni projekt, ki vključuje 72 ur aktivnega prostovoljnega dela in bo potekal med 28. in 31. oktobrom 2012. Na podlagi predhodne prijave, kjer sta predstavljena ekipa in kraj, organizatorji določijo, glede na potrebe kraja in usposobljenost ekipe, temo projekta. Delo je izziv, saj ekipa dobi navodila tik pred zdajci, zato mora biti dobro organizirana in usklajena. Predhodno je potrebno dodeliti naloge in zadolžiti ljudi, ki skrbijo za promocijo, finance, medije in podobno. Na dan pričetka pa se naenkrat odvijajo aktivno delo, ki k sodelovanju kliče vse, tudi tiste, ki predhodno v ekipi niso sodelovali. Namen tega projekta je hitro in učinkovito aktivirati čim večje število ljudi, ki skupaj stremijo k enemu cilju. Društvo vabi vse, da 28. oktobra pristopite k ekipi, povprašate o dogajanju in seveda sodelujete.

Aktivno poletje, številni vtisi in izkušnje TD-jevcev ne puščajo v lepih spominih, ampak jih spodbujajo k novim, še boljšim projektom, pri tem pa jim pomagajo nova spoznanja.

Vida Božičko

GASILSKO SREČANJE - PGD PEKRE

V soboto, 29. oktobra, smo se udeležili prvega gasilskega srečanja v organizaciji pobratenega društva PGD Pekre. Društvo sodeluje z našim društvom že vrsto let, po besedah predsednika PGD Pekre pa so se letos odločili, da to sodelovanje malce nadgradijo in so organizirali srečanje vseh pobratenih društev. Tako smo se na sicer ne preveč lepo sobotno jutro okrog 10. ure pred gasilskim domom v Pekrah zbrali PGD Žetale, PGD Pekre, PGD Spodnja Kungota in PGD Bovec-Trenta. Sprva nas je nagovoril predsednik in razložil dnevni red, razdelil spominske majice in zbornike. Nato smo se odpravili do bližnje pohodniške in turistične točke Meranovo. Tudi vreme nam je od tu naprej lepo služilo, saj nas je na vrhu pričakal sonček, ki trajal vse do večera.

Meranovo je manjša uravnava nad krajem Limbuš. Zaradi odprtih sončnih leg se je tukaj kot glavna kmetijska dejavnost razvilo vinogradništvo, ki predstavlja danes osrednjo turistično ponudbo kraja. Dvorec Meranovo stoji sredi vinogradov pod severnim pobočjem vzhodnega Pohorja. Leta 1822 ga je kupil Habsburžan nadvojvoda Janez (Erzherzog Johann), brat avstrijskega cesarja Franca I. Tu je preživel veliko časa z ženo Ano Plochl, hčerko poštnega mojstra. Poroko s stanovsko neenako žensko so mu na dvoru močno zamerili in tudi zaradi tega se je večkrat umaknil prav sem. Sin Franc je dobil naslov meranskega grofa (po mestu Meran na Južnem Tirolskem); od tod tudi ime posestva.

Meranovo je občudoval že nadvojvoda Janez, vnuk cesarice Marije Terezije. Od leta 1810 je preživel večino časa na Štajerskem, živel je tudi v Limbušu. Nadvojvoda Janez ima velike zasluge za gospodarski razvoj celotnega območja, bil je pobudnik razvoja kmetijstva, šolstva in gospodarstva. Kupil je posestvo na Prinčevem vrhu nad Limbušem ter tam zasadil vinograde z vinskimi vrstami iz Porenja in leta 1832 ustanovil prvo

vinogradniško šolo. K nam je pripeljal vinsko sorto renski rizling. Na gričih posestva so stali vzorčni vinogradi za razvijanje vinogradništva na Štajerskem in prva trgatega na Meranovem je bila leta 1826. Novi postopek urejanja vinogradov je prinesel lepe uspehe in vina z Meranovega so postala vse bolj znana. Zaradi tega se je nadvojvoda Janez pogosto vračal na Meranovo in v 30. letih devetnajstega stoletja je tam zgradil manjši dvorec. Meranovo je leta 1830 obiskal tudi cesar Franc I., ki je s cesarico obiskal brata na njegovem dvorcu. Na to spominja plošča, vzdana v pročelje dvorca. Posestvo danes upravlja mariborska fakulteta za kmetijstvo in kot nekdaj ima pomembno vlogo v razvoju vinogradništva. (vir: Mariborski Utrip, Jurij Pivka 2012)

Po ogledu muzeja in degustaciji žlahtne kapljice smo se tukaj tudi okrepčali z domačimi dobrotami dvorca Meranovo. Počasi se je bližal čas za vrnitev nazaj do Peker. Popoldanski čas je bil namenjen druženju in spoznavanju. Pripravili so nam pester nabor družabnih iger, v katerih smo se prijateljsko pomerili. Igrali smo nogomet, kegljali... Ker smo gasilci, brez gasilskih disciplin ni šlo. Pomerili smo se v gasilski vaji polaganja napadalnega voda in mnogih drugih zanimivih igrar. Po zaključku iger je sledilo kosilo, s katerim smo se dodobra okrepčali. Sledili so pogovori, izmenjavanje izkušenj, petje, ples... Vse do večera, ko smo se polni pozitivnih vtisov odpravili proti domu. Gasilcem PGD Pekre se tudi na tem mestu zahvaljujemo za vabilo, prijeten sprejem ter pogostitev.

Za PGD Žetale
Nejc Sakelšek

Delo Žetalskih upokojujencev v poletju 2012

Čeprav je vročina neusmiljeno pritiskala, je življenje na vasi teklo naprej. Tudi žetalski upokojujenci smo kot vedno tudi letos v maju poromali na Brezje. Bilo je lepo, še posebej ker ni bilo prevelike gneče in je vsak lahko našel kotiček v cerkvi. Po končanem bogoslužju v cerkvi smo se za kratek čas zbrali pri avtobusnem bifeju, kjer smo tudi

pomalicali. Nato smo se podali proti domu, tokrat skozi Logarsko dolino; žal ni bilo predvideno, da bi se ustavili tam, in smo pot nadaljevali do Letuša v znano gostišče Perinat, kjer nas je čakalo dobro kosilo. Tam nas je obiskal naš rojak iz Kočic, ki si je kot mnogi hodil služiti kruh v Savinjsko dolino in je tam tudi ostal. Savinjska dolina je bila

nekoč najbolj bogati kraj v državi. Ko smo pivo pili po receptu domačih pivovarjev, brez umetnih primesi, je imel savinjski hmelj častno mesto na svetovnem trgu. Žal danes pri nas, tako kot vse drugo, tudi nasadi hmelja občutno propadajo. In vse to po direktivi države in Bruslja uničiti vse, kar je zdravega v korist kapitalistov. Po

kosilu smo nadaljevali pot in se ustavili na znanem počivališču, kjer smo spet odprli vrata našemu bifeju, iz potovalk pa potegnili domače dobrote. Kot vedno sta se tudi tokrat izkazala gospa Micika in gospod Maks, ki sta s prvovrstnim »kutom« in salamo ter zlato zapečenim kruhom pogostila vse navzoče. Naj mi bo dovoljeno, da jima v imenu vseh navzočih in v svojem imenu izrečem iskreno hvala. Zahvalil bi se rad tudi vsem našim dekletom oz. ženam, ki so nas bogato postregle z raznimi pecivi, kiflci, buhtlji, upognjenci itd... Vse je bilo izvrstno pečeno in okusno. Ta zahvala naj bo vzpodbuda za naprej, da bi se tudi druge članice potrudile in nas presenetile s svojimi specialitetami. Malo za šalo, malo zares: če ste nekoč s svojimi čari znale osvajati fante, pa jih še sedaj poskusite razvajati z dobrotami.

V juliju smo se podali na Koroško, kjer smo med drugim obiskali obmejno vas Libeliče, ki meji na sosednjo Avstrijo. Bežen pogled ti daje slutiti, da časovno kar dobro desetletje capljamo za njimi. Kratek pogovor z domačini ti da vedeti, da je država naklonjena in podpre tistega, ki hoče ustvarjati in ne komplirajo, tako da formalnosti stečejo hitro. Kaj pa pri nas? Sleherno dovoljenje zavlačujejo v nedogled, čeprav jih moraš krepko plačevati, ker je očitno, da hočejo nekateri uradniki biti bolj papeški, kot je papež sam.

V septembru smo organizirali romanje na nam najbližjo baziliko na Ptujski Gori, kamor so naši predniki poromali tudi peš. Prav gotovo je Ptujška Gora naš biser in ponos Haloz in okoliških vasi. Doživeto je bilo somaševanje v dveh jezikih, saj so bili romarji tudi iz avstrijske Koroške. Pri sveti maši smo se spomnili vseh žetalskih upokojencev. Posebej še tistih, ki so vrsto let bili z nami in z nami delili lepe in tudi manj lepe trenutke, pa jim je slavček žal prehitro zažvrgolel posebno pesem v slovo. Ob pogledu na mogočni kip ptujskogorske Matere Božje smo se v mislih priporočili, da bi tudi nas v času krize sprejela pod svoj mogočni plašč, tako kot je nekoč naše prednike, in nas obvarovala hudega. Polni lepih vtisov smo se poslovili in marsikdo je za trenutek pomislil, ali ni to morda moje zadnje srečanje s Ptujskogorsko Marijo? še zadnji pogled na Marijino svetišče in že smo se odpeljali v

Kočice, kjer nam je osebje restavracije Gastro pripravilo izdatno in dobro kosilo. Ob sproščenem pogovoru in kozarcu dobrega vina je zadonela pesem, naš Tonček pa nas je s svojo harmoniko povabil na ples, seveda tiste, katerim to dopuščajo moči. Medtem so že zadišale specialitete na žaru in nas s svojim vonjem vabile na pokušnjo. Kadar je lepo, čas hitro mineva, in že smo se morali posloviti. Da pa ne bi bili prehitro doma, sta nas naša člana gospod Štefan in gospa Nežika povabila v svojo klet na kozarec domačega, za kar se jima vsi navzoči zahvaljujemo in se priporočamo tudi v bodoče.

Nekako tako smo doživeli čas poletja, ko nas je sonce neusmiljeno žgalo dan za dnem, da smo iskali senco povsod. V morsko lužo se iz znanih razlogov nismo hodili namakat, saj so nas tisti, ki nam krojijo usodo življenja, krepko udarili. No, in že je tu jesen, ko je sonce izgubilo svojo moč. V vinogradih veselo kramljajo berači. Čeprav je grozdje dozorelo nekoliko prehitro, pa je kljub suši lepo obrodilo. Utihnila je tudi pesem klopotcev, ki so odganjali nepovabljene berače, pa je nekdo malo hudomušno rekel: »Nekako se morajo tudi oni preživeti.« Pred nami pa je že praznik Občine Žetale in tradicionalni kostanjev piknik. Za organizatorje veliko skrbi in dela, za druge pa čas veselja. Tudi upokojenci bomo pripravili skromno razstavo, zato vabim vse člane Društva upokojencev, da se nam pridružite in po svojih močeh pomagajo okrasiti in obložiti naš razstavni kotiček, kajti to je ponos vseh žetalskih upokojencev.

Vabim vse obiskovalce, da si ogledajo in poskusijo naše skromne razstavne dobrote; takšne, kot so jih pripravljali naši predniki. Zaželeno je, da v našem razstavnem kotičku malo pokramljate in poskusite zdravilne napitke. Ob koncu bi se rad zahvalil našemu tajniku gospodu Jožetu, ker je letos sam organiziral vsa romanja in ekskurzijo, kar mu je v zadovoljstvo vseh navzočih tudi lepo uspelo. Tokrat jaz pač iz določenih razlogov nisem mogel sodelovati. Tudi ta zahvala naj bo vzpodbuda za naprej.

*Predsednik DU Žetale
Stanko Vogrinc*

SREČANJE ČLANOV PGD ŽETALE

V čudovitem sobotnem jutru, 25. avgusta 2012, smo se člani PGD Žetale zbrali pred gasilskim domom. Nekateri s pohodnimi palicami, drugi brez, smo se odpravili po Pohodni ekološki poti Žetale. Pot nas je vodila proti Dobrini, kjer nas je na

domačiji Kolarjevih že čakala osvežilna pijača in pecivo. V nadaljevanju poti smo se pred velikim vzponom ustavili pri Martinu Krušiču, kjer smo se lahko pošteno posladkali in nabrali novih moči. Kljub ranemu dopoldnevu nam je

bilo že pošteno vroče, tudi vzpon nam je vzel veliko energije. Kljub temu smo bili zelo dobre volje, saj smo porabljeno energijo ob poti lahko vedno znova nadomeščali. Za to so poskrbeli naši pridni člani Stanko Jus in Albert Mohorko z družinama, ki so nam pripravili zelo okusen pasulj, v nadaljevanju slastno pecivo na vikendu Jožija Butolna, v kleti Francija Plajnska smo imeli pokušino vin, pred spustom v dolino pa smo se okrepčali še na domačiji Vinka Širca.

Na pohodu so se nam spotoma priključevali naši člani in na koncu se nas je zbralo 55. Zaključek z dobro hrano in zvoki frajtonarice so nam pripravili na Vinotoču Darinka.

Dan smo zaključili s polnimi želodčki, lepimi spomini in hvaležnostjo do vseh članov, ki so poskrbeli, da nismo bili ne lačni in ne žejni.

Karmen Krivec

Peta obletnica delovanja Moškega pevskega zbora KUD Žetale

Letos mineva pet let delovanja Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale. Marsikdo se spomni, da je pred leti v okviru takratnega Prosvetnega društva Žetale deloval

moški nonet, ki je dosegel zavidljivo raven umetniškega ustvarjanja. Zatem je do ustanovitve Ženskega pevskega zbora v letu 2001 v Žetalah sledilo pevsko zatišje. Leta 2007

je na pobudo župana Občine Žetale g. Antona BUTOLNA nastal Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale. Po trimesečnih vajah so sledili prvi nastopi, najprej doma, zatem pa še v drugih krajih naše domovine. Zbor se je dvakrat predstavil tudi v sosednji Hrvaški v občini Đurmanec. Tri leta ga je vodil zborovodja Marjan FEGUŠ, nadomestila ga je ga. Doroteja DOLŠAK. Zadnje leto pa je taktirko zboru prevzel domačin g. Silvo POTOČNIK. Člane zbora združuje prijateljstvo in ljubezen do domače in umetne pesmi. S tedenskimi vajami se trudijo, da bi njihova pesem zvenela pristno in umetniško dovršeno. Verjetno bo pevcem Priznanje Občine Žetale vzpodbuda, da pri svojem prostovoljnem pevskem poslanstvu vztrajajo tudi v prihodnjih letih. Iskrene čestitke.

Jože Krivec

LAHKIH NOG, NAOKROG

Planinsko društvo Žetale

Ko takole sedim in razmišljam, kakšne besede bi dal na papir, se nenadoma zavem dejstva: glej ga zlomka, pa saj je že september! Poletje se poslavlja, leto bo kmalu naokoli. Zakaj nam čas tako hitro mineva? Odgovor iščem v današnjem tempu življenja, službi, delu doma, obveznostih in pa seveda aktivnostih v prostem času. Pravijo, da čas v dobri družbi hitreje mine, in jaz to verjamem.

Veselo in aktivno je tudi v našem društvu. Pohodi se vrstijo po programu, ki smo si ga zadali ob začetku leta. Komaj je en pohod za nami, že potekajo priprave za novega. Pridobili smo še nekaj opreme, opravili izobraževanja, tečaje. Zato sklepam, da se društvo razvija v pravi smeri. Zasluga za to gre vsem članicam in članom, ki se jim ob tej priložnosti tudi zahvaljujem.

Kot za šalo se vrstijo naši pohodi. Najprej pohod na

Malo Mojstrovko. Zaradi časovne stiske smo pot skrajšali in šli do Slemenove špice. Na pot smo se podali od Erjavčeve kočice na Vršiču. Pot je lahka in primerna za vse, ne glede na starost ali kondicijo. Ko smo v veseljem vzdušju prispeli do vrha, smo lahko uživali v prelepem pogledu na Jalovec. Mnogi imajo to goro za najlepšo med vsemi okoli in tudi mnogo planinskih pisateljev se je razpisalo o njej. Tako je dejal Evgen Lovšin: „Če je Triglav očak, potem je Jalovec fant od fare med Julijskimi vrhovi“. S severne strani je s svojimi

ostrimi in pravilnimi robovi videti kot strm stožec. Uživali smo v prelepem pogledu na dolino Tamar in na skakalnice v Planici. Po počitku in obvezni malici smo se vrnili do izhodiščne točke. Obiskali smo planinski muzej v Mojstrani, kjer smo si ogledali razvoj opreme skozi čas in reševanje v gorah nekoč in danes. Ogledali smo si še film.

Naš naslednji pohod je bil na Peco, mogočno goro v severni verigi Karavank. Preko 2126 m visoke gore teče državna meja, ena tretjina ozemlja leži na naši strani, drugi dve pa na avstrijski strani. Ker so bile pri nas temperature že kar tropske, je bila pot na takšno višino prav osvežujoča. Z vrha Pece je čudovit razgled na Uršljo goro, Boč, Pohorje in Paški Kozjak. Vidijo se tudi Raduha, Smrekovško pogorje, Savinjske Alpe in Olševa. Na tem pohodu so se zelo izkazali naši najmlajši pohodniki, saj so proti vrhu pogumno sprejeli vlogo vodnika na čelu skupine. Nazaj grede smo obiskali tudi kralja Matjaža, o katerem kroži znana legenda, da bo prišel pomagat ljudem, ko se mu bo brada devetkrat ovila okrog kamnite mize.

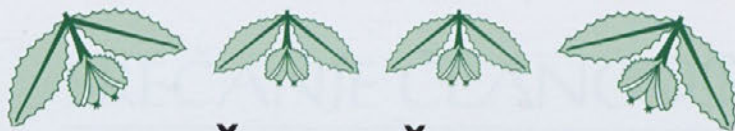
Mangart. S svojimi 2679 m nadmorske višine naš naslednji cilj. Do našega izhodišča v Mangartskem sedlu vodi najvišje ležeča cesta v Sloveniji. Do vrha vodi več poti, zato smo se razdelili v dve skupini. Prva je šla po malce težji slovenski in druga po italijanski poti. Na vrhu smo se dobili skoraj istočasno. Spet se nam je v razgledu smejal Jalovec, zato je padla odločitev, da ga damo v program za naslednje leto. Videli so se Triglav in dolina Bavšice, Log pod Mangartom, Prisojnik, Razor, Pihavec. Razgled z Mangarta je med najlepšimi v Julijskih Alpah. Vračali smo se po italijanski poti. Ko smo se peljali nazaj, smo se ustavili pri trdnjavi Kluže in pri izviru Soče.

Na naših pohodih je vedno veselo, zabavno in tudi včasih pustolovsko, zato vabim bralke in bralce Žetalskih novic, da se nam kdaj pridružijo.

Jože Kamenshek-Jos

Vabilo

OBČINA ŽETALE

praznuje

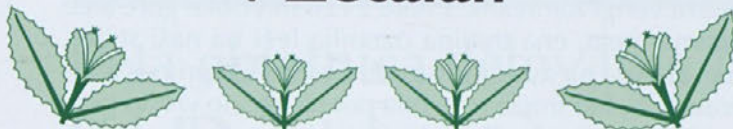
13. OBČINSKI PRAZNIK

in

22. KOSTANJEV PIKNIK

v soboto, 20. oktobra 2012

v Žetalah

Sodelujejo:

Občina Žetale

Restavracija Gastro d.o.o.

Osnovna šola Žetale

Športno društvo Rim

Prostovoljno gasilsko društvo Žetale

Društvo podeželskih žena Žetale

Kulturno društvo Žetale

Turistično društvo Žetale

Strojni krožek Žetalanec

Društvo upokojencev Žetale

Lovska družina Žetale

Planinsko društvo Žetale

Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja

OO RK Žetale

Nastopajo:

Učenci in učenke OŠ Žetale

Ženski pevski zbor KD Žetale

Moški pevski zbor KD Žetale

PROGRAM PRIREDITEV OB 13. PRAZNIKU OBČINE ŽETALE IN 22. KOSTANJEVEM PIKNIKU "Žetale 2012"

Petek, 21. septembra 2012

ob 19. uri: Tekmovanje v namiznem tenisu – telovadnica OŠ Žetale
ob 20. uri: Kožuhanje – kmetija Kolar, Dobrina 16

Sobota, 22. septembra 2012

ob 13. uri: Tekmovanje v košarki ; trojke – telovadnica OŠ Žetale
ob 15. uri: Tekmovanje v odbojki – telovadnica OŠ Žetale

Sobota, 29. septembra 2012

ob 8. uri: Pohod po gozdni učni poti – zbirališče pri OŠ Žetale

Nedelja, 30. septembra 2012

ob 10. uri: Tekmovanje v streljanju z zračno puško
– Športni park Rim

ob 12. uri: Tekmovanje v malem nogometu

(veterani nad 35 let) – Športni park Rim

ob 12. uri: Tekmovanje v malem nogometu

(mladinci do 18 let) – Športni park Rim

ob 13. uri: Tekmovanje v malem nogometu (člani) – Športni park Rim

ob 17. uri: Tekmovanje v vlečenju vrvi – Športni park Rim

Petek, 5. oktobra 2012

ob 12. uri: Gozdarsko tekmovalje za naziv
»Žetalska grča in grčica-travnato igrišče OŠ Žetale

Sobota, 6. oktobra 2012

ob 10. uri: Kolesarski maraton, športni park Rim-Vinarje-Vildon-
Potni vrh- Dobrina-Žale-Stopnica-Žetale-Pridna vas-Športni park Rim

ob 17. uri: Polharija na Rovah

Nedelja, 7. oktobra 2012

od 8 do 10. ure: Laboratorijski pregled krvi
– prostori OO RK Žetale

ob 9. uri: Tekmovanje v šahu – avla OŠ Žetale

četrtek, 11. oktobra 2012

ob 7. uri: Krvodajalska akcija SK Žetalanec in OO RK Žetale
–transfuzijski oddelek Splošne bolnišnice Ptuj

Sobota, 13. oktobra 2012

ob 9. uri: Srečanje z občani – Lovska koča Tisovec

ob 15. uri: Društvena vaja PGD Žetale (center naselja Žetale)

Petek, 19. oktobra 2012

ob 8. uri: Ustvarjalne delavnice ob 200 – letnici šolstva v Žetalah –
Osnovna šola Žetale

ob 15. uri: Osrednja prireditev ob 200-letnici šolstva v Žetalah
– telovadnica OŠ Žetale

ob 20. uri: Društveni večer z ansambлом Štajerski Baroni, podelitev
pokalov in priznanj- prireditveni šotor ob OŠ Žetale

Sobota, 20. oktobra 2012

ob 14. uri: Slavnostna seja Občinskega sveta občine Žetale
-sejna soba Občine Žetale

ob 15. uri: Otvoritev razstav organizacij in društev – avla OŠ Žetale

ob 16. uri: Osrednja proslava ob 13. občinskem prazniku
Občine Žetale

– prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: 22. Kostanjev piknik z ansambлом Zlatih 6

Nedelja, 21. oktobra 2012

ob 10. uri: Sv maša v župnijski cerkvi

ob 11. uri: Srečanje starejših občanov občine Žetale – prireditveni
šotor ob OŠ Žetale

ob 13. uri: Tradicionalno družabno srečanje s frajtonerji- prireditveni
šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: Zaključek praznovanja

VLJUDNO VABLJENI!

ČRNA GORA - MONTE NEGRO

Začetek poletnega meseca julija je že tradicionalno zaznamovan z daljšo strokovno ekskurzijo za člane krožka in ostale goste, ki se nam pridružijo na tem potovanju, da zapolnimo sedeže na avtobusu. Letos smo se podali na raziskovanje še ene republike naše bivše države, ki je sedaj samostojna država Črna gora.

Kot smo se že navadili, se na daljša potovanja podamo ponoči, da zjutraj že opazujemo kraje, v katere smo namenjeni. Tudi tokrat je bilo tako, po nekaj postankih, kjer se osvežimo s kavico, s kakšnim razkužilom in predvsem s sladkimi dobrotami, ki jih naš lepši del potnikov speče za na pot, prav tako zajtrk, ki nam ga pripravi Marjan iz Gastroja, in tistih nekaj uric poti mine, kot bi trenil. In za hribi se nam že pokaže veduta Dubrovnika, ki je naša prva točka strokovne ekskurzije. Jani nas po ozkih ulicah pripelje pred glavni vhod, kjer nas čaka lokalna vodička, ki mimogrede zna slovensko in nas popelje v obzidje tega jadranskega bisera, razloži in pokaže znamenitosti, kolikor smo jo pač uspeli slišati, saj je bila takrat tam nepopisna gneča. V bližino Dubrovnika je namreč priplul »čolniček« z 2400 potniki na krovu in seveda so vsi prišli pogledat to mesto. Po uradnem delu smo se kaj hitro porazgubili v senco, saj 40 stopinj v tem kamnitem mestu kar kliče po pijači in sladoledu. Sledila je vožnja v Črno goro, malo barantanja šoferja Janija in vodičke Vesne na meji je stalnica, ki jo prav dobro obvladata in nam prihranita kakšni dve, tri ur'ce čakanja. V popoldanskih urah že prečkamo zaliv Boke Kotorske s trajektom, ki kar precej skrajša pot. Kmalu prispemo do naše končne destinacije Sutomore, kjer se nastanimo v hotelu, ki je 50 metrov oddaljen od plaže in osvežitev v morju pred večerjo zelo prija. Kljub zelo bogatemu naboru večernega in nočnega življenja ob obali je pot naredila svoje in po večerji je bilo v našem delu hotela presenetljivo zelo mirno.

Drugi dan polni energije po zajtrku krenemo na obalo Skadarskega jezera, ki je s svojimi 520 kvadratnimi kilometri največje na Balkanskem polotoku. Po

dobrodošlici z lozo smo se vkrkali na ladjo, ki nas je popeljala na panoramsko vožnjo, kjer je bilo kaj videti, posebej rastlinje, na tisoče lokvanjev in drugih cvetov. Ko smo se vračali, je kapitan ustavil ladjo prav na sredini jezera, kjer je najbolj globoko, čisto in najbolj zdravilno in povabil potnike na kopanje. Žal izmed 100 potnikov ni bilo veliko junakov. Le Marko in Erika iz naše skupine sta dokazala svoj pogum in za nekaj minut zaplavala po jezeru. Ko smo se izkrkali, nas je na bližnjem kmečkem turizmu že čakalo kosilo, tako imenovani fish piknik z zelo okusno ribjo juho in pečeno postrvjo, vmes pa razni sadeži, od fig do nam neznanih plodov, ki pa so bili okusni. Popoldan je spet minil brezskrbno na plaži zraven našega hotela, po večerji pa smo se ob obali še zavrteli ob zvokih mehanske glasbe in s pomočjo lepih zagorsko-dalmatinskih ritmov iz Viktorjevega CD-ja.

Tretji dan našega potovanja je bil bolj zgodovinski. Že zjutraj smo se odpeljali v Cetinje, mesto, ki je bilo sedež Črnogorskih vladarjev, danes pa je muzejsko mesto in prestolnica mlade države. Sledil je ogled manastira in dvorca kralja Nikole, pa malo zapravljanja za spominke in že se vozimo po narodnem parku Lovčen. Cesta se strmo vzpenja, nekateri potniki se pomaknejo bolj v sredino sedežev, Jani pa uživa, ko vidi, da nekateri ne gledajo preveč iz avtobusa. Hitro prispemo do vznožja poti do Njegoševega mavzoleja. Gostitelji nam

postrežejo lozo kot pijačo dobrodošlice in kot smo pozneje ugotovili, tudi kot »višinski dodatek« za vzpon po 461 stopnicah do vrha, kjer smo si ogledali mavzolej in grobnico, ki ga je za Njegoša izklesal kipar Ivan Meštrovi. V Črni gori pa smo opazili še eno zanimivost: povsod, kjer smo bili gostje, smo bili lepo sprejeti in obvezno so k njihovi zastavi izobesili tudi slovensko. Po spustu z Lovčena se spotoma ustavimo v vasi Njeguši, kjer je bil rojen Njegoš, in tam v gostišču izvedemo še strokovni del ekskurzije, ogled sušenja pršutov in pokušina pršuta, njeguškega sira in sladke medovine.

Dan je kar prehitro minil in do večerje prispemo v hotel in najbolj pogumni – bilo nas kar veliko – izvedemo nočno kopanje, saj je izlet kratek samo pet dni in je treba izkoristiti vsako uro in minuto.

Zjutraj po zajtrku zapustimo naše začasno domovanje, s prtljago se podamo na avtobus in pot nas že vodi mimo Tivata v Boko Kotorsko, kjer se spet vkrcamo na trajekt in sledi pot proti Sloveniji. Spotoma si ogledujemo obalo, posebej smo bili navdušeni na letoviščem na otoku sv. Štefan, kjer, če uspeš dobiti prosto sobo, stane najcenejša samo dobrih sto evrov na noč za eno osebo. Spotoma vidimo tudi izliv reke Neretve, kjer smo na eni od ekskurzij obirali mandarine in že so tu spomini na prijeten dalmatinski večer z glasbo.

Po nekaj urah vožnje se ustavimo v bližini Makarske v etno selu, kjer nam postrežejo dobro kosilo ob zvokih domačih godcev, ki jim pomagamo z našimi glasovi, ki neverjetno znajo vse dalmatinske in starogradske napeve. Po kosilu nam gospa Ana, ki vodi to etno selo, pripravi zanimiv prikaz življenja na vasi. Prikaz je bil nekaj posebnega, saj predstavi vsa opravila na zelo duhovit način in v delo vključi vse prisotne – zanimivo,

mogoče bi morali k njej v uk kakšni člani društva, ki se ukvarjajo s turizmom in prikazovanjem starodavnih opravil.

In tako se je iztekel še en naš skupni izlet, sledila je še vožnja proti domu, ki je z nagradno igro in anketo, ki je pripravila vodička Vesna, kar nekako prehitro minila, in že smo se znašli na mejnem prehodu Gruškovje, od koder do doma ni več daleč. Po anketi, ki smo jo izvedli na avtobusu, smo dobili smernice za pripravo poti ekskurzij v naslednjih letih – ja ja, prisotni so izrazili željo, da še gremo na jug, na sever, vzhod in zahod... Če želite biti del te vesele družbe, ste vabljeni z nami – za kdaj in kam spremljajte našo novo spletno stran www.sk-zetalanec.si, tam najdete vse podrobnosti našega delovanja.

Izidor Štajnberger

PO KOZJANSKEM PARKU

Da mi steče beseda, rada uporabim kako aktualno reklo, a mi nič ne pride na misel, zato najlepše pozdravljeni, spoštovani bralci in bralke Žetalskih novic. Takoj na začetku novica o naših treh članicah, ki so se udeležile Državnega sekaškega tekmovanja v času radgonskega sejma v Gornji Radgoni v avgustu 2012. Članice Društva podeželskih žena smo posebno ponosne na gospo Veroniko Furman, ki je postala državna prvakinja v žaganju, gospa Kristina Štajnberger je bila tretja, gospa Marjana Podgoršek je prižagala peto mesto. Vsem iskreno čestitamo in želimo, da bi še dolgo uspešno vihtele motorno žago.

Čas teče, koruza je potrgana in skožuhana, jedi na razstavi na temo Koruzne jedi nekoč in danes razstavljene, še ena mesečna noč mine, pa bo konec enoletnega pričakovanja 13. občinskega praznika.

In z mislimi nazaj v čas malega srpana, to je drugi julij – letna ekskurzija našega društva, popotovanje po Kozjanskem. Ob sedmi uri nas je pozdravilo toplo julijsko sonce in gospa Sonja, predstavnica agencije Ptujске vedute, in že smo se peljali proti Rogatcu, skozi Rogaško Slatino

in prispeli v Kozjanski park, kamor spada tudi najbolj grajski grad na Slovenskem, PODSREDA. Je zanimiv, prostori so zvočni, zato tu na različna glasbila vadijo obetavni glasbeniki, odvijajo se koncerti, zanimive so tudi stara grajska kuhinja, grajska ječa in razstava steklenih predmetov. V dolini pod gradom je zanimiv Levstikov mlin. Do leta 1972 je bilo ob reki Bistrici še 14 mlinov, danes deluje poleg Levstikovega samo še Kukovičev mlin. Pisna zapuščina Levstikovega mlina priča, da je bil priznani mlinar Martin Levstik okrog leta 1801 najob-

tavnejši mlinar.

Vožnjo smo nadaljevali po valovitnem področju in opazovali z vinogradi porasle strmine. Na bližnjem kuclju je lepo vidna cerkev Svetega Lovrenca, kjer je kot kaplan prvič služboval Anton Martin Slomšek. Ustavili smo se na lepo urejeni domačiji, vstopili v razstavni prostor, ki ga krasi več kot 1100 majolik – glinenih vinskih vrčev iz 54 držav sveta in z vseh kontinentov. Imajo nekaj zanimivo oblikovanih majolik, ki so namenjene pitju dobre vinske kapljice. Tu smo opravili tudi prvo degustacijo kozjanskih vin in

nadaljevali vožnjo do gospe Veronike Fabinc, priznane zeliščarke, kjer smo poslušali kratko predavanje o zeliščih in degustirali nekaj zeliščnih pripravkov. Vroči julijski dan smo preživljali med vožnjo do turistične kmetije VIMPOLŠEK, kjer smo pojedli okusno pripravljeno kosilo. Pot nas je vodila med vinogradi in prispeli smo do ene največjih posebnosti Bizeljskega, to so REPNICE. Ogledali smo si repnico, kjer je pisalo: »Odprite sončna vrata kleti Graben«. Vstopili smo v repnico, na roke skopano klet v peščena tla, ki so nanos Panonskega morja. Nekoč so repnice služile shranjevanju poljskih pridelkov, posebno repe, danes pa v repnici zori več vrst kakovostnih vin. Degustirali smo več

vrst, gospodar je pripovedoval o svojih dosežkih negovanja vin in zanimiv dan se je nagibal k večeru. Ostal nam je lep spomin na repniško doživetje, zapustili smo Kozjanski park in že nas je pozdravil žetalski park, doživetja v spomin in lahko noč.

Sledil je nov delovni dan, gospodinjske zadolžitve in minil je vroči suhi čas. Že smo obdani z jutranjo meglo, manj sonca, več vetra, minil bo jesenski čas. Ko bo narava v belem, bo med vami že 47. številka Žetalskih novic. Dotlej lepo pozdravljeni, mnogo dobre volje in zdravja v pričakovanju skrivnostnih dni.

Za Žetalske novice M.K.

SREČANJE

Prijeten zadnji septembrski dan, narava se nalahno spreminja v tisočero barv, bralci Žetalskih novic pa prebiramo vrstice, ki zajemajo življenje ljudi našega kraja.

Na Potnem Vrhu so potrgali zrelo, sladko grozdje, mošt zori v kakovostno vino, vitez Franci ga uspešno neguje; zrnje klije, kostanj je pobran, učenci se marljivo učijo. Beremo lahko spomine šolskih dni, ki so se iztekli pred štiridesetimi leti učencem, rojenim v letih 1957 in 1958. Dobro so se organizirali in zadnjo septembrsko soboto izpeljali srečanje na Turistični kmetiji Vogrinc-Bedenik naslednji učenci: glavne organizatorke – Gelica, Marjana in Nada ter Vera, Marjana, Lizika, Marija, Jožek, Franc, Ivo, Stanko, Štefan, Jože, Lojzek in Albin. Polovica učencev 8. razreda je manjkala, trije učenci so že preminili. To je bila prijetna skupina učencev, ki so se zaradi osipa v 6. razredu združili iz dveh razredov

v en razred in pred 40 leti končali osnovno šolanje v Žetalah.

Ob 15. uri prijeten stisk rok, malo opazovanja in ugotovitev: »Glej, glej, to si Ti, lepo izgledaš, enako kot pred petimi leti.« Začelo se je pravo veselo kramljanje, skupno popoldansko kosilo, »na zdravje« z dobro kapljico in veselo razpoloženje ob petju in plesu do jutranjih ur.

Seveda je bilo nekaj minut tudi gledaliških veččin, sprehod po modni pisti v zanimivih oblačilih, knjiga z rumenimi platnicami, degustacija Stankovih vin, mnogo veselih Ivanovih besed in prijetno srečanje je zaključeno. Zakaj so me povabili? Zato, ker sem jih z lepo slovensko besedo izobraževala in jih vodila na pot novega življenja. Iskrena hvala za prijeten večer, morda pa čez pet let na veselo snidenje.

M.K.

KOŽUHANJE

Ponekod v Sloveniji govorijo »ličkanje«, vsi imajo v mislih koruzo – jesenski pridelek, ki je rumena hrana ljudem in živalim.

Bil je petkov večer, prijetna jesenska temperatura, neverjetno lepi, zreli klasi kljub letošnji suši, na Kolarjevi njivi so jih natrgale članice Društva podeželskih žena Žetale.

Ura dvajset, pri Kolarjevih živahno, pes s svojim lajanjem registrira prihod kožuhačev, in že nas je okoli dvajset, hitimo in devetdeset minut je minilo, velik kup koruze je usahnil.

Čas je hitro minil, krajšali so ga »muzikantje« kvartet Furman – trije sinovi in ata Viktor. Kako lepo je bilo poslušati in gledati družinski ansambel, poskočne plesalce, in že sta Jože in Binika odplesala v kup kožušja; gromek smeh in potrditev, da je nekoč bilo tako. Sledila

je obilna večerja, letošnji mošt, starina, sladice in zaslišala se je lepa ljudska, slovenska pesem. Bilo je zanimivo in zabavno, lepa vrsta skožuhane koruze krasi Kolarjev hram, a nikoli ne more biti tako, kot je bilo nekoč ob kožuhanju.

OBJAVLJAMO FOTOGRAFIJO DRUŠTVA HRIBOVSKIH KMETIJ, KI JE IZPADLA IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE.

Za nami je naporno poletje

Za žetalskimi lovci je izredno aktivno poletje. Aktivnosti in dela je bilo toliko, da se vsega niti ne spomnimo, kaj šele, da bi o vsem na dolgo in široko pisali. Tako smo v mesecu juniju med drugim prisluhnili pobudi osnovne šole in pomagali pri obnovi in razširitvi gozdne učne poti k Debeli bukvi. Pod spretnimi rokami naših članov je na Tratnčki gmajni zrasla lovška preža, ki je res reprezentativen lovski objekt, ob njej pa smo postavili še jasli za krmljenje divjadi. Čeprav so pri gradnji sodelovali številni člani, se je treba posebej zahvaliti Božotu Pulku, ki je dovolil gradnjo preže na svojem zemljišču in prispeval tudi velik del lesa, potrebnega za gradnjo. Meseca avgusta smo največ energije vložili v organizacijo letos že tretjega strelskega tekmovanja za pokal „Tisovca“. Tekmovanje je ponovno izredno uspelo, saj smo privabili največ tekmovalcev do sedaj in bili z njihove strani deležni številnih pohval. Tekmovanja ne bi mogli izpeljati brez pomoči donatorjev, ki so prisluhnili našim prošnjam, za kar jim velja velika zahvala. V mesecu septembru pa smo gostili še eno strelsko tekmovanje, in sicer ponovno oživiljeni Haloški pokal. Gre za tradicionalno strelsko tekmovanje v lovski kombinaciji med sedmimi haloškimi lovskimi družinami. Tradicija tega tekmovanja je pred leti zaradi vsem neljubih dogodkov usahnila ravno v Žetalah, zato smo vsa ta leta čutili nek moralni dolg, da ponovno oživimo to prestižno meddružinsko tekmovanje. Letos nam je to po dolgih letih uspelo in

Haloški pokal tako ponovno živi. Ob organizacijskem lahko postavimo tudi tekmovalni uspeh naše ekipe, ki je zasedla odlično drugo mesto, med posamezniki pa se je naš član Robert Kores v disciplini streljanja na glinaste golobe povzpел na najvišjo stopničko. Res lepa nagrada za velik trud, ki smo ga vložili v organizacijo tekme, ki pa bi bil zaman brez velikega razumevanja krajanov, ki bivajo ob strelišču, za kar se jim zahvaljujemo.

Ob kopici vsega napisanega in tudi tistega, kar smo pozabili ali pa namerno izpustili, naj omenim še drobtinico iz našega „pravega“ lovskega življenja. Lovci najraje lovimo, ker smo pač lovci, in trofeja je krona lova ter večni spomin na lov in lovske užitke. Letos poleti je boginja lova enemu naših dolgoletnih lovskih gostov iz sosednje Avstrije namenila prav posebno trofejo. Gre za gobastega srnjaka,

ki predstavlja izredno redkost, saj lovci letno na območju celotne države uplenijo kakih pet do deset tovrstnih primerkov. V lovišču LD Žetale je v 66 letih to drugi tak primer. Kaj pravzaprav je gobast srnjak? Gre za hormonsko motnjo, ko srnjak ne olupu mahu s svojih rogov, rogovje ostaja prekrvavljeno in tako neprenehoma raste. Tak srnjak konec jeseni ne odvrže rogovja, temveč se le-to oblikuje v deformirano gobasto tvorbo, pokrito z mahom. Tak srnjak je obsojen na kratko življenje, saj praviloma zaradi infekcij rogovja ne dočaka štirih let. Uplenjani srnjak je bil star šele dve leti, a je bila njegova trofeja že precej deformirana in izredno bujna. Resnična redkost, ki jo zgolj peščica lovcev kadarkoli v življenju vidi, kaj šele upleni.

Pa prijetne jesenske tedne Vam želim.

Za LD Žetale S.K.

MODRE MISLI

Odpri svoja vrata,
pa boš tudi pri drugih našel odprta.

slovenski pregovor

Samo en način je, kako zaustaviti zlo,
in to je, da ga povrnemo z dobrim.

Lev Nikolajevič Tolstoj

Ne hiti, ne skrbi. Tu si samo na krajšem obisku.
Ne pozabi se ustaviti in poduhati cvetlice.

Walter Hagen

Poletni dan na Slovenski obali

V Kulturnem društvu Žetale smo pred zasluženimi poletnimi počitnicami organizirali ekskurzijo. Glavni namen je bilo medsebojno druženje članov društva in njihovih partnerjev ter ogled znamenitosti, ki se povezujejo s kulturnim življenjem na Slovenskem. Tokrat smo se podali na slovensko obalo, saj ima morje v lepem sončnem poletnem dnevu poseben čar. Poletje je čas za oddih in čas, ko si lahko kakšen dan organiziramo čisto po svoje in nam pomeni veliko zadovoljstvo. Čas, ko nam toplina sočnih žarkov daje več energije za delo, ki ga je potrebno narediti. In seveda čas za druženje, potovanja ter nabiranje novih moči za naš jutrišnji vsakdan. In to vse smo združili v en prijeten dan tudi v Kulturnem društvu Žetale.

Zgodaj, še pred sončnim vzhodom, smo se odpravili na pot. Tradicionalni postanek na kavici in krofu, prijetna vožnja, pesem, in že smo bili del primorskega vrveža in pred našim prvim ogledom – Sečoveljskimi solinami. Sečoveljske soline združujejo stoletno sožitje morja, sonca, vetra in ročnega dela solinarjev. Tako lepo

je poslušati pesem Solinar, ki jo pejejo Faraoni, z zgodbo solinarja, ki hodi gledat,

«kako sonce ljubi morje in v sol ga spremeni». Zanimiv je bil ogled pridelave soli, trdo delo solinarjev in samih solin.

Ob tem so nam misli nehote odhitele nazaj domov s spomini na težko fizično delo naših staršev, babic in dedkov na kmetiji, ko je bilo potrebno preživeti in po tradiciji na jesen kupiti vrečo soli. Sol je nujna sestavina velike večine jedi in je imela v zgodovini velik

pomen. Imeti sol je pomenilo imeti bogastvo in moč. Tudi danes se na Obali zelo trudijo z ročno pridelavo soli in ohranjanjem tradicije pridelave pod sloganom »sol je morje, ki ni moglo nazaj v nebo«. Bogatejši z znanjem o soli smo se odpravili v turistični Portorož, kjer smo se ob vonju vrtnic in zimzelenih rastlin sprehodili pod palmami, malo posedeli in občudovali razkošne hotele, ki so bili v polnem pričakovanju poletnih gostov, družabnosti in zabav. Pot smo nadaljevali do mesta Piran, ki je kot starodavno mesto posebej lepo in vredno ogleda. Prijeten in lep je bil pogled z obzidja na samo mestno jedro, strnjeno ob obali, katero hladijo valovi morja. Kljub vročini je bil prijeten sprehod po ozkih starodavnih ulicah, kjer smo se pred vročim soncem skrili za obzidje mogočne cerkve, ki je kot simbol samega mesta prepoznavna na vsaki fotografiji mesta. Poučno si je bilo ogledati film o zgodovini cerkve in pokramljati s patrom, ki je rojak iz naših krajev, iz Podlehnik. V zahvalo smo mu z veseljem zapeli. Veliko zanimivosti o Tartiniju in ostalih pomembnostih njegovega rojstnega mesta nam je povedal tudi naš zborovodja MoPZ g. Silvo. Z veseljem smo mu prisluhnil in seveda bili hvaležni za njegovo razlago. Ob takem prijetnem vzdušju

in osvežitvi nekaterih v morju je minil popoldan in na večer smo se zadovoljni vračali domov. Pesem nas je družila in pot domov je bila tako še prijetnejša.

Tako hitro je minilo poletje in v septembru smo spet skupaj na rednih tedenskih vajah obeh zborov. Načrtovanih je kar nekaj aktivnosti in prav gotovo bo potrebno pridno delati. Ženski pevski zbor po svoji deseti obletnici vadi z novimi članicami zбора, moški pevski zbor pa letos praznuje svojo peto obletnico

delovanja. Prav gotovo so ponosni na delo v zboru, z veseljem jim bomo prisluhnili.

Za Kulturno društvo Žetale,
Marta Prevolšek

TRADICIONALNI 29. SREČKOV MEMORIAL

Tudi letos smo v našem društvu organizirali nogometni turnir v spomin na tragično preminulega člana ŠD Žetale Srečka Voduška – Srečkov memorial, ki je bil že 29. zapored. Kljub oblačnemu in deževnemu vremenu se je turnirja udeležilo 12 ekip. Tik pred pričetkom turnirja sta imela kratka nagovora g. Janez

Vodušek in župan Občine Žetale g. Anton Butolen.

Z izbranimi besedami sta se poklonila pokojnemu Srečku, nato pa sta nogometašem in gledalcem zaželela dobrodošlico ter veliko športne sreče.

S pomočjo žreba smo naredili 4 skupine po 3 ekipe, kjer je odigrala vsaka ekipa z vsako. Iz vsake skupine je napredovala le prvouvrščena ekipa. Tako smo dobili polfinalni tekmi, mali in veliki finale.

Končnica turnirja je bila zelo izenačena, vendar ekipama iz naše občine sreča ni bila naklonjena. V malem finalu je ekipa ŠD Rim po kazenskih strelah izgubila proti Golgeter shopu, medtem ko smo v finalu turnirja člani ŠD Žetale prav tako po kazenskih strelah izgubili proti ekipi Ribičija Maribor.

KONČNI VRSTNI RED:

- 1.) Golgeter shop
- 2.) ŠD Žetale
- 3.) Ribičija Maribor
- 4.) ŠD Rim

Prihodnje leto bomo organizirali že 30. jubilejni Srečkov memorial, ki bo zagotovo nekaj posebnega.

Tajnik ŠD Žetale, David Stres

GOZDNA UČNA POT K DEBELI BUKVI

Nedeljsko popoldne. Počitek po obilnem kosilu. Gremo nekam - pade predlog. Kam? Gremo po gozdni učni poti do Debele bukve! Pa pojdemo! Ampak, danes se mi ne da učiti se. Saj ni treba. Gozdna učna pot - tako se pot imenuje. Greš lahko le na sprehod, vmes pogledaš za kakšno gobo, poslušajš ptičje petje, si ogledaš slike na tablah kontrolnih točk, se povzpneš na lovsko prežo. Pri mizi si oddahneš, kaj popiješ, poješ jabolko. Posediš lahko v bivaku ob oglarski kopi in si

predstavljaš, da kuhaš oglje. Ogledaš si debelo bukev. Kljub temu, da jo je zob časa načel, je vredna občudovanja. Vpišeš se v knjigo obiskovalcev. Nad mravljiščem lahko podržiš roke, jih nato poduhaš in lažje boš dihal. Na slikah prepoznavajš ptiče ter občuduješ naravo. Vablljivo, kajne!

Otvoritev obnovljene gozdne učne poti je bila v soboto, 29. 9. 2012, v Osnovni šoli Žetale. Po uvodnem nagovoru ravnatelja šole Žetale so si učenci,

delavci šole in številni krajanji z zanimanjem ogledali film o Žetalah. Sledila je simbolična otvoritev poti, po kateri so nato obiskovalce popeljali devetošolci. Krožno pot smo prehodili v treh urah. Prva otvoritev je bila 14. oktobra 1999. Takrat je bila idejni vodja projekta gospa Marija Krušič. Pot je bila dobro obiskana. Vsa ta leta smo imeli v mislih predloge za popestritev poti. Ker pa so povsod potrebna finančna sredstva, je trajalo precej časa, da smo ideje uresničili. Sama pot je ostala enaka, opremljena pa je z velikimi preglednimi pojasnjevalnimi tablam. Dodani so: lovška preža, krmilnica za divjad, oglarska kopa, mize in klopi, kozolec za žig in vpisno knjigo. V šoli je možno dobiti zloženke, vodnik, učne liste za osnovnošolce, majice, kape; si ogledati film o Žetalah ter naročiti vodenje.

Vodja tega projekta je bil gospod Anton Butolen. Besedila za film, zloženko, table, vodnik in učne liste za učence do 5. razreda sta pripravili Marjana Pernat in Marija Skok. Zloženko je oblikoval Miha Kres. Lovci so postavili in uredili lovsko prežo in krmilnico za divjad. Za razna tehnična opravila in markacije je poskrbel Jože Vogrinc. Učiteljice so pripravile učne liste za višje razrede ter usposobile devetošolce za vodenje po poti. Zunanji sodelavci pa so uredili ostalo: klopi, mize, kozolec, oglarsko kopo, pojasnjevalne table, majice, kape...

Pot je primerna za sprehod ali pouk v vseh letnih časih za obiskovalce vseh starosti, pa seveda za naravoslovne ali športne dneve osnovnošolske mladine.

Vabljeni na gozdno učno pot!

M.S. in M.P.

Pohod SK Žetalanec

Praznični dan, po katerem se avgust prelomi v drugo polovico, je že vrsto let dan, ko strojni krožek Žetalanec organizira za svoje člane pohod. Ob prazniku Marijinega vnebohoda ljudje radi poromajo do kakšnega svetišča. Bazilike in druge večje cerkve ta dan oblegajo velike množice ljudi, zato je bil že pred leti dogovor, da bomo pa mi raje obiskovali manjše cerkvice na območju kjer naš krožek deluje. Letos smo se odločili za sv. Avguščina. Na istem vrhu mu dela družbo še cerkva sv. Magdalene.

Zbrali smo se v Ložini pri našem članu Štefanu Pernek, ki je skrbno pripravil dvorišče kjer smo se pred odhodom okrepčali. Za avtomobile, s katerimi smo se pohodniki pripeljali, pa je Štefan tudi našel rešitev. Ni bila lahka, saj je letošnja družina štela okrog 150 duš.

Po okrepčilu se je dolga kača začela viti proti Brezovi gori. Pot je bila kar dolga, a kar precej skrajšana po zaslugi našega vodnika Štefana, ki si je bližnjice dobro zapomnil, saj je že kot otrok tam okrog vodil volovske in konjske vprege vse tja do Zagreba.

Ob poti se je razgled širil daleč na hrvaško stran, a bližje ko smo bili našemu cilju, več se je videlo tudi naših haloških hribov. Pogled na njih iz južne strani je za večino bil nevsakdanji a dal povsem novo dimenzijo.

Dolga pot in sončna pripeka utrudila telo in dušo. Tudi jezik postane bolj suh in manj okreten. Zato smo

se najbolj razveselili »štanta« v senci tik pod sv. Avguštinom, kjer nam je Štefan pripravil novo presenečenje. Čakala nas je mrzla pijača. Pripeljali in točili pa so jo Štefanovi sorodniki. Telo si je hitro opomoglo, jezik zopet moker, tako da duša ni imela nič proti, da dobi še ona svoje. Mašo za pokojne člane našega združenja so darovali trije duhovniki. Kot že vsa leta doslej pa na dušo najbolj piha g. Frangež iz Majšperka, ki s svojimi pridigami spodbuja k poštenju, pravičnosti in pokončni državi vsakega človeka.

Ker je bila pot zares dolga, smo za del poti najeli avtobuse, ki so nas

prepeljali do mesta, kjer smo imeli zaključni piknik. V bližini ima postavljeno lepo urejeno brunarico naš revirni gozdar Janko. Večina si jo je ogledala in bila navdušena. Na pikniku, kjer hrane pijače in dobre domače glasbe ni manjkalo, je čas prehitro tekkel. Če si hotel priti na izhodiščno točko, je bilo potrebno prehoditi še kar nekaj poti.

Da je dan minil v lepem in veselem vzdušju, smo zaslužni prav vsi. Posebej pa naj bo zahvala vem Pernekovim, ki so čez ves dan preprečevali žeji da bi se naselila med nas.

tb

ZANKE IN UGANKE

1. Najdi vsiljivca:

METULJ HROŠ MUHA PAJEK

2. V spodnjem stavku se skrivajo štirje sadeži. Najdi jih!

Zaman govorim, da so misli vaše kot temna sobana na starem gradu.

3. Premeči črke, da dobiš ženski poklic. E V P R A J K A A L

4. Kaj je marioneta?

- deklica, ki žonglira s palico
- vojaški častnik
- lutka, ki jo lahko premikaš z nitmi

Rešitve: pajek (ni zuželka); mango, sliva, banana, ananas; prevařalka; lutka

Utrip župnije Žetale v poletnih mesecih

V dneh, ko se narava spreminja v vsemogoče pisane barve in so temperature že prav sveže, se bom sprehodil skozi poletne mesece in dogodke v naši župniji.

Počitnice so minile, za nami so vroči dnevi, ko smo si privoščili kakšen dan počitka, da si nabereмо telesnih in duhovnih moči. Otroci že pridno hodijo v šolo, hkrati

se je pričelo tudi novo veroučno leto, ki bo še posebej pomembno za veroučence 8. in 9. razreda, saj jih čakajo priprave na sveto birmo. Pričelo se je tudi pastoralno leto vere, ki ga bomo obhajali v tem cerkvenem letu.

Avgusta smo obhajali jarmek, to je dan, ko se cerkev Marije Tolažnice napolni, v njeni okolici pa je pestro dogajanje, saj svoje stojnice postavijo prodajalci, ki nam ponujajo nekaj izdelkov domače proizvodnje, pa tudi cenene izdelke, ki so privlačni za naše najmlajše. Tudi letos je slovesnost vodil župnik iz Luč, Viki Košec, ki je izpostavil Marijo in njen pomen za ljudi.

V soboto, 1. septembra, smo opravili zaobljubljeno letno romanje naše župnije na Svete gore. Romanje je vodil naš domači župnik Ciril čuš, ki nas je skupaj z župljani Stoperc vodil najprej k Mariji, kasneje smo si

ogledali še Jelenov greben, kjer smo se telesno okrepčali. Zadnji postanek smo opravili pri sv. Emi, kjer smo si ogledali cerkev in zmolili litanije na čast Mariji. 2. septembra je v naši župniji celodnevno čaščenje. To je dan, ko je na oltarju cel dan izpostavljeno najsvetejše. Ta dan je priložnost za osebno molitev pred Jezusom. Sklepna sveta maša je bila ob petih in jo je vodil p. Janez Ferlež. Pri maši so se zbrali tudi duhovniki sosednjih župnij in tako polepšali slovesnost. V teh poletnih dneh so potekala tudi nekatera ob-

novitvena dela. Pod zvonikom se je položil novi tlak, da bo lažje čiščenje, v zvoniku pa je bil narejen nov kamniti steber, ker je stari tako propadel, da je obstajala nevarnost, da bi okno padlo na tla in koga poškodovalo. Uredila se je tudi zimska kapela v župnišču. Na novo se je naredil pod in položila keramika, narejen je novi strop in položena vsa elektroinstalacija. Stene so na novo ometane in prebeljene. Za potrebe maš je narejen novi oltar, klopi in ostalo pohištvo, ki ga takšna kapela potrebuje. Vsa ta dela in material, porabljen pri obnovi, pa tudi stanejo, zato gre velika zahvala dobrotnikom iz tujine, ki so prispevali denar za obnovo, hvala vsem domačim vernikom in vsem donatorjem, ki so pomagali z delom ali denarjem. Ker pa imamo še vedno dolg za opravljena dela, smo kot domači verniki povabljeni, da po svojih močeh prispevamo, saj bo kapela služila nam, da bomo ob

delavniških svetih mašah na toplem. Na Mihaelovo nedeljo nas je svojim obiskom počastil škof dr. Jožef Smej, ki je vodil slovesnost, po sveti maši pa še blagoslovil novo kapelo in jo

tako predal namenu.

G. župnik Ciril se zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri organizaciji teh dogodkov in obnovitvenih delih.

S. G.

KO SO ŽIVLJENJU DODANA LETA

Starost je obdobje modrosti in izkušenj, ki se jih lahko predaja mlajšim generacijam. V hitenju skozi čas je prav, da se na trenutke ustavimo, ponudimo roko in posvetimo čas nekemu, ki je starejši od nas. Iskren stisk roke, prijeten klepet in majhna pozornost lahko stkejo drobne nitke medsebojne povezanosti.

Meseca marca smo v OO RK Žetale sestavljali plan dela za tekoče leto. Dogovorili smo se, da bomo obiskali vse naše občane, ki bodo dopolnili 90 let in več. Ko je nastajal seznam, smo ugotovili, da bo takšen jubilej letos praznovalo 8 naših sokrajank.

Štiri smo predstavniki OO RK Žetale obiskali nekaj dni po njihovem prazniku. Tri bodo častitljivi jubilej praznovale meseca decembra, ena pa bo kmalu po novem letu dopolnila 91 let.

V sliki in z nekaj besedami bom nanizala nekaj utrinkov s teh srečanj. Vsaka živi svojo življenjsko zgodbo in če bi jo želeli predstaviti, bi lahko o vsaki zgodbi nastal roman.

Najprej smo obiskali gospo Anico Kojc iz Čermožiš. Nekaj dni po njenem 93. rojstnem dnevu (7. julija) smo jo v lepem julijskem popoldnevu zmotili pri vsakodnevni opravkih. Ravno je kravam, ki so se pasle na bližnjem pašniku, nalila malo vode. Lahkotno se je sprehodila po dvorišču in nas povabila, da smo nekaj časa posedeli in pokramljali z njo. Njene besede so odražale dobre misli, mnogo pozitivne energije in veselja nad

vsem, kar jo v hiši, kjer živi, obdaja. Zelo je vesela, ko jo obišejo njeni otroci z družinami, drobne vsakodnevne radosti pa deli s sinom Sandijem, snaho Kristino, vnukinjo Petro ter vnukoma Markom in Janezom. Žarela je ob pripovedovanju,

kako je bila vesela, ko so jo ravno na letošnji rojstni dan peljali na izlet na morje.

Sredi meseca julija (17. julija) je svoj 91. rojstni dan praznovala gospa Anica Korez iz Čermožiš. V domači hiši na »Selu« preživlja jesen svojega življenja. Bolezen jo je priklenila na bolniško posteljo. Ko smo jo obiskali, je sobo napolnil sproščen klepet. Vesela je vsakega obiska, da ji dan, ki ga preživi v bolniški postelji, čim prej mine. Njene besede so se dotaknile njenih otrok in njihovih družin, njenega moža, ki je že pred mnogimi leti umrl. Celo življenje je bila navajena trdo delati in skrbeti za dom in družino. Sedaj pa je popolnoma odvisna od skrbne nege hčerke Minke, ki živi v bližini njenega doma. Z iskrivim spominom se je dotaknila svoje mladosti in lepih trenutkov v svojem življenju, težke preizkušnje pa je lažje premagovala s pesmijo po dobro opravljenem delu in petjem pri nedeljski maši v domači cerkvi.

»Vrtec ogradila bodem...«, njen glas je napolnil sobo in obljubili smo si, da se ob letu spet srečamo.

25. avgusta je devetdeset let zaokrožila gospa Rozika Skledar iz Čermožiš.

Ob našem srečanju je bila zelo zgovorna. Ne tarna nad vsakodnevnim življenjem. Dokler so ji moči dopuščale, je rada delala in skrbela za dom in družino. Zadovoljna je, da še lahko gre malo naokrog po dvorišču. Pove pa, da je bilo zares hudo, ko je nemočno gledala, kako so plameni ognja uničevali njihov dom. Veseli se obiskov svojih otrok z družinami. Največ časa preživi z vnukinjo Anjo, ki ji zapoje kakšno pesmico.

Ko sta s sinom v družbi sorodnikov in prijateljev praznovala vsak svojo okroglo obletnico – Stanko srečanje z Abrahamom ter njeno devetdesetko – je korajžno zaplesala s sinovi in vnuki ter ves večer ponosno spremljala veselo vzdušje v krogu svojih najdražjih.

Vsa ta srečanja z našimi občankami so bila prepletena z lepimi željami za čim bolj trdno zdravje in dobro počutje v domačem okolju.

Irena Vodušek

V Dobrini pri »Reberških« se v hiši, ki leži na slikovitem griču, prepleta skupno življenje več generacij. Posebno mesto ima gospa Ana Horvat, ki je 25. julija dopolnila svojih častitljivih 93 let. Koraki, ko je prihajala v kuhinjo, so že počasnejši, a misli, ki se dotikajo oddaljene preteklosti, iskrive. Njene besede so počasnejše, rada se spominja ljudi, s katerimi je opravljala težko delo za vsakdanje preživetje. Zadovoljna je, ker živi v hiši z vnukovo družino, ker na dvorišču živi hčerka z možem in vnuk z družino, razveseli se obiskov sinove družine. Tudi zdravje ji tu in tam malo ponagaja, a se v pogovoru z njo začuti dobrotljivost in pozitivna naravnost.

Klepet ob kuhinjski mizi je dopolnjeval sproščen živžav pravnukov, ki ji tudi med tednom s svojimi igrami popestrijo in krajšajo čas.

Veseli smo sodelovanja z Vami, naši spoštovani bralci, bralke Žetalskih novic. V tej številki si oglejte nekaj fotografij gospe Jožice Ber, ki ima v svoji fototeki mnogo zanimivih fotografij iz življenja v naravi. Hvala!

M.K.

STANKU SKLEDARJU V SPOMIN

V toplih poletnih mesecih, dvajsetega avgusta 2012, nas je zapustil Stanko Skledar.

Prosti čas, ki ga je Stanko namenil za delovanje turističnega društva in v kraju, je neizmerljiv, prav tako kot njegova vnema in veselje do ukvarjanja s razvojnimi priložnostmi turizma v Halozah.

Stari Grki so v svoji državi najbolj cenili ljudi, ki so znali razmišljati strateško. Naš častni član je bil strateg, zato je bil njegov način razmišljanja strateški, kar je ključno za uspešen razvoj kraja.

Ko je leta 2001 skupaj z ostalimi zanesenjaki ustanovil Turistično društvo Žetale, je bila to poleg družine verjetno njegova druga ljubezen. V arhivu društva lahko najdemo številne dopise in arhivirane dogodke, ki nakazujejo, kako rad se je povezoval s strokovnjaki določenega področja in upošteval njihovo mnenje.

Spomnimo se njegove skromnosti in poštenosti, ki jo je vnesel tudi v delovanje društva.

Sledi, ki jih je skozi svoje življenje pustil v kraju, so izjemnega turističnega pomena za kraj in vsakdanje življenje ljudi.

Spomnimo se, da je Stanko Skledar glavni urednik zbornika Žetale in Žetalanci nekoč in danes, najbolj izpopolnjene zbirke člankov strokovnjakov zgodovinskega, kulturnega, cerkvenega, geografskega in umetniškega področja, ki govori o značilnostih našega kraja. Žetale so prvič dobile celovit pregled nad strokovnim opisom našega kraja iz različnih področij znanosti in ved.

Pohodna ekološka pot je projekt, ki ga je naš častni član razvijal skozi turistično društvo. Skupaj z ostalimi člani so leta 2003 izpeljali prvi pohod po tej poti in pridobili sredstva nizozemskega veleposlaništva. Nekdanji organizirani pohodi po pohodni ekološki poti so bili izjemno priljubljeni v sodelovanju z restavracijo Gastro in so kraju dali izjemno prepoznavnost.

Spomnimo se njegove vneme in truda, ki ga je vložil v obnovo Vukove domačije. Občini je dejansko pomagal na vsakem koraku in se kot predsednik društva izjemno angažiral, da je danes hiša obnovljena in opremljena, kot je.

Spomnimo se njegovega povezovanja z drugimi ljudmi iz regije in celotne Slovenije. Pri svojih ne ravno rosnih letih je obiskal veliko strokovnih srečanj, znotraj Turistične zveze Slovenije in tudi izven, sodeloval s številnimi turističnimi društvi v Sloveniji in iskal primere dobrih praks, ki jih je želel prinesiti v naš kraj.

Spomnimo se mnogo izletov, ki se jih je trudil izpeljati, kot so nepozaben izlet v Avstrijo v deželo Vulkanland, nepozaben izlet v Žalec, pa tudi na Dolenjsko.

Danes lahko vidimo, da je bil naš častni član izjemen arhivar, kar je zagotovo sled njegovega

cerkvenega poklica v mlajših letih. Samo ponosni smo lahko, da imamo v društvu natančen arhiv, kjer je vse dokumentirano in datirano.

Spomnimo se njegovega odnosa z ljudmi.

Nasmejan, zmeraj dobre volje in poln optimizma se je srečeval z nami vsemi. Če je dobre volje primanjkovalo, jo je znal takoj položiti na pladenj in s kakšnim dobrim vicem reči kaj lepega.

Spomnimo se njegovega odnosa z mladimi.

Ko nas je nekaj zanesenjakov, recimo jaz pri svojih 18 letih, pristopilo v društvo, nas je Stanko takoj nogoval s posebno vnemo. Vedel je, da na mladih svet stoji, in zato je začel graditi temelje.

Ni bilo resnega momenta, da nam ne bi prisluhnil, ni bilo resnega momenta, ko bi nam karkoli preprečeval, in ni bilo momenta, ko bi v čemerkoli imel pomisleke. Preprosto je zaupal in vedel, da karkoli počnemo, je dobro za kraj in nas same.

Vsak od nas se ga spominja na poseben način, vendar naj omenim, da tudi brez njega v takšni meri, kot smo danes zbrani mladi v društvu, verjetno ne bi bili.

Pri organizaciji enega izmed pohodov in izjemni danosti k pametni besedi si je Stanko v enem izmed svojih govoru leta 2007 zapisal:

»Mogoče bo kdo ponergal, kljub lepemu vremenu, ki ga imamo, kaj spet gremo po isti poti? Seveda po isti poti! Kako pa? Sicer pa, saj običajen Slovenec vsako jutro vstaja iz iste postelje, vesel je, če gre v isto službo, poboža isto glavo svojega otroka, dovoli, da ga ogreje isto sonce, itd...

Zakaj ne po isti poti? Domača nam je, poznamo jo. Tako bomo imeli več časa za druženje, za klepet, pogovor, ponovna spoznavanja... Skratka uživanja v naravi med ljudmi.

Če sem že pri mikrofону, bi se vseeno rad pohvalil: Turistično društvo se je v zadnjem občnem zboru pomladilo s četico mladih študentov in srednješolcev. Takoj so se zagnali v delo. Tako so nam za danes pripravili domača jabolka in izvorno vodo, osvežili so markacije, ponujali so vam domači kruh in se nazadnje tu spredaj smeji. Z mladostjo življenje postane pestro, normalno, zato čestitke, zahvala tem, ki so že tu, in dobrodošlica tistim, ki še pridejo. Popolnoma jasno je, če so z nami mladi, nam bo danes še lepše. Zato vam želim krasen dan in veliko sonca in sreče v srcu. Hvala!«

Skratka, za vse to moramo biti hvaležni našemu strategu, ki danes počiva v miru.

Spomnimo se še naslednje misli Svetlane Makarovič:

»Mar prav zares odšel je tja v neznano?

Kako je mogel, ko smo mi še tu?

Nositi moramo vsak svojo rano,

molče, da mu ne zmotimo miru.«

Darko Medved

UMRL VELIK PROSTOVOLJEC

V petek, 20. julija, nas je prizadela tragična vest, da je prenehalo biti plemenito srce našega dolgoletnega člana, tovariša Franca Kamenška, gasilca II. stopnje.

Franc Kamenšek se je rodil 15. septembra 1940. še ne 18-letni fant se je leta 1958 pridružil skupini zagnanih mož in fantov, ki so tvorili trdne temelje za obstoj našega društva. Skupaj s takratnim predsednikom Avgustom Bedenikom, poveljnikom Alojzom Ozvaldičem, podpoveljnikom Jankom Gajserjem ter člani Francem Gajserjem, Jurijem Mikoličem, Jožefom Voduškom, Stankom Vogrincem, Stankom Korezom, Antonom Letonjo in Alojzom Rosičem se je zagnano lotil dela v društvu.

Vsa leta članstva je bil aktiven na vseh področjih delovanja društva – operativnem, organizacijskem, gospodarskem in tekmovalnem.

Leta 1959 je sodeloval pri nabavi prve opreme in motorne brizgalne Savica ter kasneje leta 1972 pri nabavi prvega gasilskega vozila IMV. še posebej je bil aktiven na gospodarskem področju, saj se je udeleževal doma maha vseh delovnih akcij. Omeniti je potrebno, da je sodeloval pri izgradnji tako prvega kot tudi zdajšnjega gasilskega doma.

Gasilski dom je sedaj v večini dokončan in slovesna predaja bo ob 60-letnici delovanja, česar se je tudi Franc veselil. Ker mu ta dan na žalost ni bil podarjen, se tega ne bo mogel veseliti z nami, mi pa se mu za njegovo požrtvovalno delo takrat žal ne bomo

mogli zahvaliti.

Vseskozi se je aktivno vključeval v aktivnosti ob postavitvi majskega drevesa in vodil postavitve drevesa. V društvu je opravljal funkcije podpredsednika, tajnika, blagajnika, člana upravnega odbora in predsednika komisije za zgodovino gasilstva.

Pred 22 leti je bil pobudnik za pobratenje s PGD Krkavče. Prav po njegovi zaslugi je marsikateri član prvič videl ta del Primorske. Dobro prijateljstvo in sodelovanje traja še danes.

Bil je prejemnik značke za 50 let delovanja v društvu in 40 let delovanja na operativnem področju. Za svoje aktivno delo je prejel priznanje GZ II. stopnje ter gasilski odlikovanji III. in II. stopnje.

Za zasluge na področju požarnega varstva je prejel tudi priznanje Občine Žetale. Do leta 2003 je aktivno deloval na operativnem področju in se udeleževal skoraj vseh intervencij, še posebej velja omeniti intervencije ob snežnem plazju v Orešju, ob neurju leta 1989 in ostale.

V letu 2003 mu je bila podeljena listina gasilskega veterana in tudi od takrat naprej se je zelo rad vključeval v delovanje društva. Kadar mu je zdravje dopuščalo, se je z velikim veseljem udeležil srečanja veteranov GZ Videm.

Vseskozi se je aktivno udeleževal tudi vseh drugih slovesnosti, med njimi tudi slovesnosti ob Florjanovi nedelji, ki jo v društvo obeležujemo zadnja leta. Prav tega dne je bil letos zadnjič v njemu tako ljubem gasilskem domu in s svojimi tovariši. Od tega dne so njegove moči pričele pešati.

V začetku letošnjega leta smo na upravnem odboru društva sprejeli sklep, da mu za izjemne zasluge in za vso požrtvovalno delo v društvu podelimo listino in

naziv častnega člana PGD Žetale. Listina mu je bila podeljena na občnem zboru.

Tovariš Franc je v društvu in kraju veljal za izredno marljivega in delovnega človeka. V društvu je bil izjemno cenjen in spoštovan med vsemi člani, še posebej med mladimi. Vseskozi je bil z dušo in srcem predan gasilcem, izražal pa je tudi ponos ob pogledu na opravljeno delo in uspešno delovanje. Z njegovo izgubo ostaja praznina, ki je ne bomo zlahka zapolnili.

Glede na njegov izjemen prispevek k uspešnemu delovanju PGD Žetale in širše ga bomo vsekakor ohranili v lepem spominu.

Franca smo skoraj vsi v Žetalah poznali kot izjemnega »cimermana«. Njegove pridne roke so izdelale veliko ostrešij.

Razen izdelave ostrešij na »privat« domačijah je sodeloval tudi pri izdelavi ostrešja v župnijski lasti. Po pričevanju dolgoletne župnijske kuharice gospe Berte Letonja je sodeloval pri obnovi cerkve sv. Boštjana. Pokojni Franc Kamenšek in pokojni Jože Letonja sta pred letom 1970 s pomočjo domačinov tesala les za cerkev sv. Boštjana; takrat namreč lesa še niso žagali. Vsa čast vsem, ki so požrtvovalno skrbeli, da se je v težkih časih ohranil lep spomin, saj popravilo cerkva med vojno in mnogo let po njej ni bilo mogoče. Posledično so mnogi objekti tudi propadli. Ga. Berta še dodaja, da se nas letos skrb za cerkve posebej dotakne, ker smo pred letom vere, ki se začne 11. oktobra 2012.

Gospod Franc Kamenšek, še enkrat iskreni hvala za izjemen pečat na področju prostovoljnega dela!

PGD Žetale

GOSPE MARIJI ŽERAKOVI V SLOVO

Rahel vetrič, ki rad pihlja ob pobočju svete zemlje v Žetalah, prijetno sonce ter barva okoliških gozdov pričajo, da je jesen v našem kraju. Jesen življenja pa je zaznamovala ponedeljkov dan, 1. oktober, kot dan slovesa gospe Marije Žerak, ki je tega dne zatisnila trudne oči po nekajletni bolezni.

Bil je vroč poletni dan, ko jo je nalahno oplazila bolezen, a si je še opomogla, da sva se lahko pogovorili o življenju nekoč in danes, takrat že v Domu upokojencev Ptuj.

Bolezen je napredovala in prišel je dan, ko me ni več spoznala. Rekla sem si, da jo bom ohranila v spominu kot veselo, nasmejano, gostoljubno gospo Žerakovo. V Haloze je prispela z Dravskega polja, polna znanja in sočutja do soljudi. Svoje znanje je krajši čas kot osnovnošolska učiteljica delila mladim v Markovcih.

Najpomembnejši del svojega življenja je preživela ob osnovnošolcih v Žetalah, kjer si je ustvarila družinski kotiček v spodnji šoli. Ob stavbi se je razprostiral vrt, ki ga je skrbno obdelovala in bila dobra svetovalka za rastlinje okoliškim gospodinjam, ki jih je naučila tudi, kako se kvalitetno kuha, šiva in plete. Bila je vzorna knjižničarka in ljubiteljica pisne besede. Rada je brala in navduševala žetalsko mladino za branje leposlovnih knjig. Več let je bila računovodkinja v OŠ Žetale, saj je bila natančna, zanesljiva in gospodarna. Bila je zvesta in vzorna žena, ki je z dobrimi idejami podpirala moža Franja, dolgoletnega ravnatelja v OŠ Žetale. Z njim je prepotovala širni svet, doživljala zaslužene počitnice ob Jadranu, zahajala v kulturne ustanove na razstave,

koncerte in si širila prepotrebno obzorje znanja, ki ga je delila s pedagoškimi delavci v OŠ Žetale. Kadarkoli si želel od nje zvedeti kaj pedagoškega, ti je vedno hitro in pametno svetovala. Rada je vabila na kosila, delila z ljudmi pekovske mojstrovine in se veselila napredka. Vsakemu je iz srca privoščila družinsko srečo, ki jo je v popolnosti doživljala tudi sama, saj je po enem letu zakonskega življenja doživela največjo srečo – rojstvo hčerke Zvezdane. To je bila najsvetlejša iskra Marijinega življenja, ljubeča hčerka, ki je svojo mamo spremljala na vsakem koraku življenja v mislih in dejanjih. Gospa Marija se je vedno veselila družinskega obiska Zvezdane, ki je Franja in Marijo osrečila z zetom Janijem ter vnukoma Matejem in Rokom. Z vso skrbnostjo in ljubeznijo jih je pričakala in gostila zokusnimi jedmi, sončne popoldneve pa so mnogokrat doživljali po okoliških krajih Žetal, ki jih je imela neizmerno rada. Življenje ji je namenilo še pravnuka in pravnujki, njuni mami je imela srčno rada in si je s fotografijami oblikovala družino Žerak-Golob ter jo dnevno spremljala s pogledi na steno Doma upokojencev Ptuj. Nešteto krat sva skupaj prelistali album, se ob kavi smejali in klepetali.

Najraje je doživljala pogled izpred vhodnih vrat doma, ki sta si ga na idiličnem kraju zgradila z možem; oči so ji mnogokrat počivale na jablanah, cvetju in zelenju, ki ga je bilo ob hiši obilo. Rada je imela ta svoj svet, rahlo valovit, in seveda vrt ob vznožju, poln sočivja in drobnih rastlin. Gospa Žerakova je bila ena velika mama ljudem, ki smo jo imeli radi, ljubila je učence in učence, ki so v šolskem letu obiskovali 5. razred, saj je bila največkrat razredničarka 5. razredu. V tistih davnih časih, ko

je primanjkovalo učiteljev, je poučevala tudi na predmetni stopnji. Njen delavnik je bil poln opravil in pedagoških skrbi. Po letu 1980 se ji je življenjski tempo upočasnil, saj je odšla v zaslužen pokoj, imela je dovolj časa za brkljanje na vrtu in okrog hiše. Rada je pokramljala s sorodniki in prijateljicami. Imela je zvestega prijatelja, psa Lorda, ki jo je vodil na sprehode po Žetalah in jo varoval pred nevarnostmi. Bil je njen zvest čuvaj, poležaval je pred vhodnimi vrati in naznanjal prihajajoče. Gospa Marija se je veselila vsega, kar je bilo dobrohotnega v naravi.

Več let je bila negovalka svoji mami, tudi tašči; težki so bili zanjo trenutki ob slovesu moža Franja, a njeno življenje je teklo naprej. Prvega marca 2012 je dopolnila 87 let, častljiva leta, polna veselih pa tudi žalostnih trenutkov.

Prvi oktober je bil zadnji dan njenega življenja. Od 4. oktobra 2012 počiva v žetalski zemlji. Kot pravimo: naj ji bo naša žetalska ilovica rahla večna odeja.

Draga gospa Žerakova, srčna hvala Ti za vse, kar sem doživljala s teboj. Le nalahno sem se dotaknila Tvojega življenja, ki oblikuje mnogolistno knjigo, HVALI TI za vse dobro in mirno počivaj.

V imenu vseh, ki si nam
draga, M. K.

Z motorko nad konkurenco

Bilo je zgodnje nedeljsko jutro, 26. avgusta tega leta, ki pa je že nakazovalo, da bo postreglo z več presenečenji. Vsa Slovenija je namreč željno (in žejno) pričakovala nujno potreben dež, ki bi še lahko omilil škodo v kmetijstvu in napolnil presušene potoke. Žalostno je bilo skozi avtomobilsko steklo opazovati presušena polja in pridelke ob poti. Tega jutra smo se ob kavici, nekje ob poti v Gornjo Radgono, zbrali Veronika, Kristina, Marjana, Izidor, Slavko, Toni in jaz s trdnim namenom, da jim čim bolj »podkurimo«. Ta vnema je bila razumljiva, saj so punce in fantje dobro vedeli, kakšno delo jih čaka.

Odpravljali smo se namreč na 14. državno sekaško tekmovanje lastnikov gozdov, ki je potekalo na sejmu Agra 2012 v Gornji Radgoni. Ko smo prispeli na sejmišče, smo si najprej ogledali tekmovališče ali poligon, kot mu rečemo, nato pa je Kristina odprla prtljajnik, iz katerega je prijetno zadišalo po ... marsičem. Pridružila sta se nam še Andrej Kovačič ter Anton Šafranko iz ptujske gozdarske enote. Z Antonom sva prijavila ekipo in dvignila štartne številke. Sledil je pozdrav direktorja sejma, skupni nastop pred fotoaparati in tekma se je začela. Izidor in Kristina sta že kmalu okusila naval adrenalina, saj sta bila hitro na vrsti. Vendar je že rezultat prvih opravljenih disciplin pokazal, da se nimamo česa bati in da lahko računamo z dobrim rezultatom. Medtem se je od zahoda začelo oblačiti in ob nastopu Tonija in Slavka so že padale prve kaplje dežja. Živčno smo se ozirali na sodnike, ali bo morebiti padla odločitev o prekinitvi tekme. Tega si verjetno ni želel nihče, tako da se je nadaljevala naprej po programu. Ko sta tekmo zaključevali še Veronika in Marjana, so oblaki že izdatno zalivali vse pod sabo. Tekmovalno vzdušje je bilo kljub temu na vrhuncu in živčno smo špekulirali o možnih kombinacijah in pričakovanih rezultatih. Po tekmi je sledil enourni premor ter nato razglasitev rezultatov. To uro smo porabili za hiter ogled sejmišča, obisk znanih razstavljalcev ter

pogovor ob zasluženih malici.

Prišel je čas razglasitve rezultatov in podelitve pokalov. Živčno smo čakali na tribuni pod šotorom.

Veliko je bilo naše veselje, ko smo slišali, da sta se obe naši ekipe uvrstili na stopničke. Moška kot tretja in ženska kot prva v svoji konkurenci. Navdušenja pa še ni bilo konec, saj je posamezno Kristina dosegla tretje mesto, Veronika pa je pristala kot najboljša tekmovalka z motorno žago v Sloveniji.

Med ženskimi tekmovalkami je dosegla največ in osvojila zmago.

Takšni pa so bili rezultati na lestvici posamezne uvrstitve:

Toni Butolen	1541 točk- 7. mesto
Slavko Širec	1490 točk- 14. mesto
Izidor Štajnberger	1545 točk- 6. mesto
Marjana Podgoršek	1283 točk- 5. mesto
Veronika Furman	1447 točk- 1. mesto
Kristina Štajnberger	1376 točk- 3. mesto

Na letošnjem tekmovanju je sodelovalo 17 ekip iz 13 slovenskih regij. Rezultate in utrip tekmovanja si lahko preko spleta ogledate tudi na tem naslovu: <http://www.zgs.gov.si/slo/aktualno/novice/article/623/290/index.html>

Obe ekipe sta pokazali odlično pripravljenost, kar je rezultat številnih treningov na Puši, kjer so se naše članice in člani v poletni pripeki urili vsak delavnik v popoldanskih urah letošnjega avgusta. Samo oni vedo, koliko truda so vložili v to. Vendar jim je z veliko vneme in požrtvovalnosti spet uspel odličen rezultat, ki je ime Žetal in celotne mariborske regije, ki so jo zastopali, popeljal na stopničke. Ob takšnem dosežku jim lahko iskreno čestitamo ter zaželimo še nadalje mnogo uspehov. Seveda smo si mi čestitali že kar v Radgoni, po nagovoru in čestitki ministra Bogoviča, nato pa smo popihali proti domu ter se ustavili v gostišču ob poti, kjer smo še nazdravili, tako kot se spodobi ob tem. Dan je bil res uspešen. Dobili smo težko pričakovani dež in zaslužen uvrstitev leta.

Franc S.

POLHARIJA DESETIČ

Čas je relativna reč, včasih enostavno teče hitreje. Ni dolgo tega, kar smo prvič sedeli ob ognju tam sredi gozda, danes pa je že deset let kasneje. Pomemben pa je ravno ta trenutek, tukaj, sedaj. Preteklost je pretežka, da bi jo vso tovorili s seboj. Raje se spominjamo lepih trenutkov. Le ti naj ostanejo za večno v naših spominih, ter delajo družbo tistim, malo manj srečnim in nesrečnim.

In takšna srečanja, kot je letošnja že 10. polharska noč zapovrstjo, pripomorejo k tistim svetlim, srečnim spominom.

Nenavadno topel dan je napovedoval čudovit večer. Bojazni dežja ni bilo, le močan veter je v sunkih nanzanjal skorajšnje poslabšanje vremena. Leto kasneje, sem bil spet namenjen na tisti zmenek. Veste, dogovorili smo se lani, da se letos spet dobimo. No in jaz sem bil na poti tja. Sonce je ravno hitelo zahajati, ko sem vstopil pod krošnje mogočnih dreves. Pot se je vila po meni že znanih stečinah in kaj kmalu sem ugledal luč ognja, s katerim se je veter burno poigral, ter kuštral njegove ognjene zublje. Le nekaj sto metrov naprej in bil sem sredi gozda, ob ognju, pri polharjih, na »Rauvah«. Za noči vajene, je bilo še zelo zgodaj, saj je le tu in tam kakšen pramen svetlobe še ušel skozi goste krošnje dreves. Polhi ob taki uri bojda še spijo. Sprehodil sem se med tistimi najbolj zaslužnimi, ki so že urno pripravljali vse za najdaljšo polharsko noč v Žetalah. Bilo je kot bi se sprehajal po jedilniku. Najprej me je zanimala glinena gmota, velika kot buča, malce podolgovata. Tako se je vsaj na prvi pogled zdelo. Ko pa sem pristopil bližje, sem izvedel, da gre za današnje čase za izjemno redek način peke. Raca, seveda pripravljena kot se spodobi, z začimbami in dišavami, povita v folijo, ter obložena z glino. Raco nato denemo v žerjavico, živega ognja ne sme biti. čas peke, cca. 4 ure. Nedaleč v stran je čakal ravno tako, kot poprej raca, zajec, pripravljen za peko. Z eno samo razliko, da se bo zajec obračal nad žerjavico in ne v njej. Kostanji, klobase, doma pripravljeno, pečeno pecivo, domač kruh in še bi lahko našteval. Seveda niso manjkali niti

polhi, ki pa so ob skromnem uplenu tokrat bili le za posladek. Komaj ob prvem mraku so pričeli prihajati prvi gosti. Množica se je hitro povečevala. Kasneje, med kramljanjem smo v nekem trenutku ocenili, da je okrog ognja sedelo, ali se sprehajalo kakšnih 70, morda celo 80 duš. Kot vsako leto, tudi letos ni manjkalo petih pesmi, zgodb, pomenkov, morda celo zmenkov. Druženje in dobra volja. Prisotne sta v nekem trenutku nagovorila še predstavnik polharjev in župan. Pohvalila sta dosedanje delo in vsem zaželela, da se tradicija

nadaljuje v dobrem duhu, v kar seveda nihče ne dvomi. Rajanje se je zavleklo dolgo v noč, ko mene že zdavnaj več ni bilo. Že poprej sem se bil odpravil z nečakinjo domov. Pot iz gozda so nama kazale blede lučke, ki so negibno visele z vej. Veter se je skoraj popolnoma umiril. Le v krošnjah je še tu in tam zavel veter, nedaleč v stran je ječalo drevo, krik neznane živali nekje v daljavi... Za hip sva ugasnila svetilko..., ter poslušala noč. Res je, noč se da slišati, samo poslušati jo je treba. Marsikaj ima za povedati. Zvoki rajajočih duš so se izmikali in oddaljevali. Kmalu ni bilo moč več ločiti zvokov ljudi, gozda in morda še kakšnega preživelega polha. Počasi sva se odpravila domov.

Franc Pulko ml.

Pomlad v oktobru v Čermožišah pri Franciju in Mariji Krušič